Nr. 232. Czwartek 19 Września 1878. Rok 68

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa Nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł. [illegible] ...nie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej" otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 [illegible] a czerwca, lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą [illegible] 15 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 cen kilkorazowe po 6 ct. od miejsca jednego wiersza.
Inseraty przyjmują w Austryi i Niemczech wszystkie agencye anonsów; we Francyi w Paryżu wyłącznie agencya p. Adama, Carrefour de la Croix Rouge 2.

Zaproszenie do przedpłaty.

Przedpłata na Gazetę Lwowską wynosi za IV kwartał: w miejscu 3 zł., pocztą 4 zł.; za październik i każdy następny miesiąc: w miejscu 1 zł., pocztą 1 zł. 35 ct.

Na Gazetę z Przewodnikiem za IV kwartał w miejscu 3 zł. 75 ct., pocztą 4 zł. 75 ct.; za październik i każdy następny miesiąc w miejscu 1 zł. 30 ct., pocztą 1 zł. 65 ct.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

C. k. Sąd krajowy wyższy w Krakowie nadał opróżnioną przy c. k. Sądzie powiatowym w Wojniczu posadę kancelisty Marcelemu Marciewiczowi, c. k. powiatowemu wachmistrzowi żandarmeryi w Nowym Sączu.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, dnia 19 września

Ks. Bismarck stanowczo zaprzeczył w parlamencie niemieckim, jakoby kiedykolwiek zostawał w rokowaniach z socyalistami, których dziś nazwał najniebezpieczniejszymi wrogami państwa i społeczeństwa. Mimo tego zaprzeczenia ks. Bismarck ciągle będzie o to posądzany tak, jak mimo zaprzeczenia uroczystego dotąd uchodzi za autora znanych teoryj o rozwiązywaniu wielkich kwestyj za pomocą krwi i żelaza, lub o przewadze siły nad prawem. Socyaliści utrzymują stanowczo, że ks. Bismarck próbował wejść w porozumienie z nimi, gdy przed r. 1866 dobijając się kaѕryery politycznej, walczyć musiał w słynnym sporze o budżet wojskowy z najsilniejszem stronnictwem i oglądał się na poparcie nawet najmniejszych frakcyj. Sprawa ta należy już zresztą do historyi i dziś nie ma znaczenia takiego, żeby rozstrzygać mogła o przyjęciu lub odrzuceniu ustawy antisocyalistycznej. Wtedy, kiedy ks. Bismarck miał zawiązywać rokowania z koryfeuszami socyalnej demokracyi, socyalizm nie był tem, czem jest dzisiaj, bo nie wypowiedział jeszcze w zupełności swoich tendencyj dezorganizacyjnych i nie próbował wprowadzić ich w życie. Wtedy socyaliści niemieccy byli poniekąd doktrynerami a dziś, jak to ks. Bismarck powiedział, są najniebezpieczniejszymi wrogami państwa i społeczeństwa.

Mowa ks. Bismarcka w rozprawie nad projektem ustawy antisocyalistycznej ma wielkie znaczenie, bo wskazuje, że walka z socyalistami stanowi teraz główny punkt w programie polityki niemieckiej. Po tej mowie nie ma wątpliwości, że ks. Bismarck nie ustąpi parlamentowi, jeżeliby ustawa została odrzucona, że w takim razie nie zawaha się przystąpić do nowych wyborów, a nawet do sojuszów, które dziś nienaturalnemi się wydają. Skoro socyaliści uznani zostali za żywioł tak straszny i niebezpieczny, to ks. Bismarckowi nie pozostaje inna droga, jak zgniecenie tego żywiołu jakimkolwiek sposobem, albo usunięcie się w zacisze prywatnego życia.

Przed kilku laty, gdy socyalizm niemiecki nie występował jeszcze tak zuchwale i wyzywająco, gdy propaganda jego ograniczała się do pism i broszur agitacyjnych, ultramontanie uchodzili za żywioł najniebezpieczniejszy dla państwa. Wtedy ks. Bismarck nie zważał wcale na propagandę socyalistyczną a natomiast ultramontanów ścigał tak zawzięcie, że nawet upatrywał związek między ich sprawą a powstaniem Karlistów i wikłał się w nieporozumienia z Hiszpanią. Charakter międzynarodowej sprawy starał się nadać ks. Bismarck swemu *Kulturkampfowi* nietylko wystąpieniem przeciw Karlistom lecz nadto żądaniem, aby rząd włoski ścieśnił postanowienia ustawy gwarancyjnej, która unormował stosunek Watykanu do Kwirynału.

Najświeższe wystąpienie ks. Bismarcka przeciw socyalistom ma tedy wielką doniosłość w podwójnym kierunku. Najpierw bowiem walka z socyalizmem staje odtąd na pierwszym planie polityki niemieckiej i staje się punktem krystalizacyjnym dla nowego ustroju stronnictw, a powtóre *Kulturkampf* schodzi z pola stanowczo, gdyż nawet ks. Bismarck nie mógłby podołać dwom takim walkom w jednej porze. Ultramontanie zostaną zrehabilitowani, bo dotąd nazywani byli sprzymierzeńcami socyalistów a teraz pewnie wezwani zostaną do odegrania głównej roli w ocaleniu społeczeństwa od powodzi socyalistycznej wspólnie z stronnictwem liberalnem lub w danym razie wbrew stronnictwu liberalnemu. Rokowania z Watykanem prowadzone mają tedy wielkie szanse powodzenia, bo ominięty już został najważniejszy szkopuł t. j. sprawa tak została pokierowana, że ani jedna ani druga strona nie jest posądzaną o kapitulacyę lecz obie wspólnie się układają o warunek honorowego odwrotu. Zanim rokowania te dojrzeją i doprowadzą do sformułowania warunków *modus vivendi* ks. Bismarck utoruje sobie drogę coraz łagodniejszą interpretacyą ustaw kościelno-politycznych w praktycznem zastosowaniu.

Sprawy sejmowe.

(Zmiana statutu krajowego i ordynacyi wyborczej.)

(X) Jedną z najstarszych spraw krajowych, które corocznie odzywają się w Sejmie a wskutek zbiegu różnych trudności, materyalnych i formalnych, dotąd nie mogły być załatwione, jest zmiana statutu krajowego i ordynacyi wyborczej w ten sposób, aby miastom przyznaną została większa liczba reprezentantów osobnych. Nie myślimy poruszać tej sprawy z zasadniczego stanowiska — lecz przedmiotowo tylko zaznaczymy fazę, w jakiej znajduje się obecnie ta sprawa. Przed rokiem w nowo wybranym Sejmie trudności, które opierały się rozstrzygnięciu tej kwestyi, zdawały się być usunięte, ale pozostały inne przedmiotowe przeszkody. Komisya nie mogła zgodzić się na żaden kierunek lecz podzieliła się na większość i mniejszość, wskutek czego Sejm odesłał sprawę napowrót do Wydziału krajowego z poleceniem, aby zbadał ją gruntownie i na najbliższej sesyi przedłożył wnioski swoje. Wydział krajowy wywiązał się z tego polecenia, o ile chodziło o gruntowne zbadanie sprawy, ale zamiast projektu ustawy powiększającej liczbę posłów z miast przedstawia Sejmowi konieczność odroczenia merytorycznych wniosków aż do chwili, gdy rozpoczęte właśnie terytoryalne zmiany w podziale kraju zostaną zupełnie przeprowadzone.

Na pierwszy rzut oka wniosek taki wydać się może niewłaściwym wobec często i od dawna ponawianych wniosków merytorycznych. Sprawozdanie Wydziału krajowego jednak usuwa zupełnie ten zarzut i argumentami, które każdego przekonać muszą,

Echa Londyńskie.

Romans polityczny o Polsce. *A Latter Day Novel.* Konsul-powieściopisarz. Adam Mickiewicz i prasa angielska. Artykuł w *Daily News.* Pułkownik Henryk Oładowski.

Pojawiła się tu wielce ciekawa i ważna publikacya, z której pospieszam wam zdać sprawę. Jest to dzieło pod tytułem *A Latter Day Novel* (powieść z ostatnich czasów), przez pułkownika C. E. Mansfielda, byłego konsula angielskiego w Warszawie, którego sprawozdania o prześladowaniu unitów w Królestwie Polskiem wszyscy pamiętamy. W innym kraju wydałoby się rzeczą dziwną, że czynny dyplomata spowiada się w powieści z tajemnic urzędowych. Ale tu, gdzie pierwszy minister to uczynił, a ludzie wszystkich stanów używają nowell, jako organa do wpajania w naród swych poglądów i dążeń, romans p. Mansfielda jest naturalnem zjawiskiem.

A Latter Day Novel posiada niewątpliwą artystyczną wartość Bohaterem jej jest Walery Krypski, syn szlachetnego emigranta polskiego, urodzony w Anglii, z matki Angielki. Rzecz dzieje się na pół w Anglii, na pół w Polsce, w roku 1862—1863. Przeniesienie części dramatu do Anglii dodaje powieści lokalnego wdzięku w tutejszych kołach. Gdyby cała rzecz działa się w Polsce, książka nie znalazłaby może czytelników. Anglicy wiedzą w ogóle tak mało o społeczeństwie polskiem, że powieść p. Mansfielda stała się dla wielu z nich źródłem informacyi o niedawnych wypadkach. Dla tego nie ceńmy tej pracy lekko, zwłaszcza, że się tu podobała i ma wielu czytelników.

Intryga powieści jest bardzo prosta; możnaby rzec, że nie ma w niej intrygi, lecz że autor podaje szereg awantur młodego entuzyasty, który przybywa do Warszawy przed ruchem, a nie posiadając mienia, pracuje jako rzemieślnik w zawodzie, którego go nauczono w kraju matki. Zwolna wpada w wir, nurtujący całe społeczeństwo, spiskuje, widzi jak kolega po koledze ucieka do lasów, nareszcie sam idzie do powstania, bierze udział w utarczkach, w których ginie zawsze „jeden" tradycyjny kozak. Raz wstawia się on skutecznie za jeńcem rossyjskim, skazanym na śmierć przez dowódzcę oddziału, za co po rozbiciu powstania uchodzą mu bezkarnie jego leśne przygody. Chociaż pan Mansfield przybył do Warszawy dopiero po powstaniu, opisy obozów partyzanckich, czerpane zapewne z opowiadań naocznych świadków, są pełne realistycznej siły. Ogólnie, część opisowa powieści lepszą jest od dramatycznej.

Interes dzieła polega jednak na powtarzaniu półsłówek i zdań, które p. Mansfield słyszał w ciągu urzędowania z ust wysokich urzędników rossyjskich. I tak dowiadujemy się z ust samego hr. Berga, że kto tylko żył w Królestwie i Zabranym kraju, posądzany był o sprzyjanie rewolucyi, że ludzie zamożni i spokojni zasługiwali na dotkliwszą karę od samych powstańców, że gdyby rząd pragnął był skarcić wszystkie „grzechy", popełnione „myślą", jak należało i jak mu radzono, kraj byłby zupełnie wyludnionym. Inny wysoki urzędnik wyznaje, że był bardzo czynnym w zachęcaniu do spisków, tudzież w przyspieszeniu starcia, bo chciał odrazu uciąć łeb hydrze. Takie ustępy nie przypadną zapewne do smaku czytelnikom rossyjskim; inne znów nie wszystkim Polakom się podobają, chociaż bowiem ogólny ton dzieła jest nieprzychylny Rossyi, autor cudzoziemiec i protestant nie rozumiał często społeczeństwa, które go otaczało, a niekiedy cierpko bardzo wypowiada swe spostrzeżenia....

— Czytelnicy nasi pamiętają — pisze konsul angielski — że powstanie było ruchem niższej części w średniej warstwie narodu. Politycy kawiarniani, prawnicy bez klientów, autorowie bez reputacyi, wogóle osoby niemające nic do stracenia a wiele do zyskania, stawały na czele, a walkę podtrzymywali studenci, rzemieślnicy, kupczyki, oficyaliści wiejscy i t. p. Rodziny w dobrym bycie wysyłały tylko „marnotrawnych członków", zadawalając w ten sposób sąsiadów i sądząc, że nie narażają się wobec rządu. Osoby ze sfer wyższych, wywiezione później na Sybir, cierpiały raczej za myśli, niż za czyny.

Krytycy angielscy, mianowicie w *Pall Mall Gazette,* nie podzielają na tym punkcie wyobrażeń p. Mansfielda a przedewszystkiem zarzucają mu, że daje spaczony obraz niektórych polskich skrupułów religijnych. I tak, rozstrzelanie owego jeńca rossyjskiego odkłada się dlatego do jutra, że nawet „dziki" wódz patryzantów nie chciał broczyć krwią wilii Bożego Narodzenia. Krytyk w *Pall Mall Gazette* wyśmiewa taki obraz religijności polskiej i pyta, czy przesąd, co szanował wilię, nie byłby o wiele silniejszym w sam dzień święty? Dalej przypomina autorowi zwykłą łagodność Polaków w traktowaniu jeńców....

Jak wspomniałem już, główna wartość tej powieści nie polega na wiernem opisaniu celów, środków i trybu powstania, ale na przedstawieniu Anglikom rządców rossyjskich z owej epoki, tudzież zabiegów dyplomatycznych, czynionych przez rządy zagraniczne. Tu stoi p. Mansfield na swoim gruncie, pisze objektywnie i przytacza fakta, które mogą się przydać późniejszym historykom. Sądzę, że w jego pracy pomagała mu pani Mansfield, która żyła w przyjaźni z żonami wyższych dostojników rossyjskich i słyszała z ich ust niejedną rzecz, którejby dyplomacie nie zdradzono.

Bawiąc w Paryżu prześlepiłem wrażenie, jakie wywarły w Anglii listy rzymskich korespondentów, opisujące odkrycie biustu Mickiewicza na Kapitolu. Teraz dowiaduję się, że zajmowano się tu dość żywo ową uroczystością. *Daily News* poświęciły pamięci Adama długi i gruntowny artykuł wstępny, zaczynając od słów p. Barrow, znanego tutejszego krytyka, który Adama Mickiewicza nazwał pierwszym poetą XIX stulecia. Inne znakomite pismo podało przekład artykułu, ogłoszonego niegdyś w *Revue des Deux Mondes,* w którym George Sand ocenia z takim zapałem *Księgi Narodu* i *Pielgrzymstwa.*

Najnowsze dzienniki amerykańskie donoszą o zgonie pułkownika Henryka Oładowskiego. Staruszek umarł w Columbus, w Georgii. Jego zgon zbudził żal ogólny, który odbija się w prasie, gdyż Henryk Oładowski był jednym z naszych najzacniejszych i najpoważniejszych ziomków w Stanach Zjednoczonych. Podróżując po onych stronach, słyszałem o nim wiele dobrego. Zbiegłszy z Syberyi, przybył do Ameryki w r. 1833, jako b. kapitan wojsk polskich i zaciągnął się do armii związkowej w stopniu podoficera. Będąc wybornym artylerzystą i inżynierem wojskowym awansował szybko. Przez lat 30 był urzędnikiem w departamencie artyleryi, w regularnej armii amerykańskiej. Mieszkał w stanach południowych. Skutkiem związków ustalonych tam, przyłączył się z wybuchem wojny domowej do południowców, w stopniu kapitana artyleryi. Najpierw służył w korpusie generała Bragg i został komendantem artyleryi w armii generała Johnston. Tu wyświadczył wielkie zasługi i rozwinął rzadkie zdolności wojskowe.

Po powstaniu przyjął amnestyę i za staraniem gen. Bragga wstąpił napowrót do służby Stanów Zjednoczonych, zajmując się urządzeniem portów i utrzymywaniem grobli nadrzecznych przy Missisipi. Złożony długą niemocą, nie chciał na schyłku życia pobierać swego żołdu, utrzymując, iż dla braku sił nie może służyć rządowi z energią, odpowiednią wysokiej zapłacie, którą przez tyle lat otrzymywał. Dzienniki amerykańskie podziwiają tak rzadką bezinteresowność.

SYGURD WIŚNIOWSKI.

wykazuje, że inny sposób załatwienia sprawy byłby na razie nieodpowiednim.

Początek sprawozdania poświęcony jest porównaniu statutów krajowych różnych prowincyj co do liczby posłów z miast. Pokazało się przytem, że niektóre daty statystyczne dotąd w sejmie i w sprawozdaniach komisyi jako pewniki przytaczane nie są prawdziwe. Sprawozdawcy bowiem powoływali się zawsze na cyfry posłów wskazane w statutach a zapominali o tem, że w kilku prowincyach zaszły później w drodze ustawodawczej zmiany statutu, które zmieniły także stosunek reprezentacyi z kuryi miast do ogólnej liczby posłów. Wnioski zatem dawniej ztąd wysnuwane zostały poniekąd w podstawach zachwiane.

Okoliczność ta jakkolwiek ważna i świadcząca o wielkiej dokładności badań Wydziału krajowego, nie jest rozstrzygająca i nie stanowi punktu oparcia dla odraczającego wniosku. Podstawy tego wniosku stanowią, jak powiedzieliśmy na wstępie, niezupełnie jeszcze dokonane zmiany w terytoryalnym podziale kraju, co wykazują następujące uwagi:

Wiadomo, że sejmowa ordynacya wyborcza z roku 1861 opiera się na dawnej organizacyi administracyjnej, która dzieliła kraj na 171 powiatów politycznych. Te powiaty, po dwa i po trzy razem wzięte, tworzą wedle ordynacyi sejmowej 74 wiejskich okręgów wyborczych. W każdym z tych okręgów wyborczych mieszczą się dawne powiaty polityczne całkowicie, t. j. wszystkie gminy do pewnego powiatu należące, z wyjątkiem miast, które uzyskały osobnego posła, zostały wcielone do jednego i tego samego okręgu wyborczego.

Z wejściem w życie nowego administracyjnego podziału kraju w roku 1867. utworzono zamiast dawnych 171 powiatów politycznych tylko 74, t. j. właśnie tyle, ile jest okręgów wyborczych gmin wiejskich. Przy tem nie oglądano się wcale na dawny podział kraju, lecz uwzględniano — i to całkiem słusznie — głównie i przeważnie miejscowe stosunki. Skutkiem tego nie obejmują nowe powiaty polityczne terytoryów dawnych powiatów całkowicie, lecz przeciwnie przecinają ich granice niemal w każdym powiecie. Rozdzielano bowiem przy nowym podziale dawne powiaty i część gmin przydzielano do jednego, a pozostałą część do innych sąsiednich powiatów.

Tak np. na nowy powiat polityczny Wadowice składały się miejscowości dawnych powiatów: Wadowice, Kalwarya, Andrychów, Skawina, Oświęcim, Slemień i Maków; na nowy powiat polityczny Krosno, dawne powiaty polityczne: Krosno, Dukla, Żmigród, Rymanów, Brzozów, Strzyżów, Frysztak; na nowy powiat Sambor dawne powiaty: Sambor, Łąka, Starasól, Drohobycz, Podbuż, Niżankowice, Mościska; na nowy powiat Brzesko, dawne powiaty: Brzesko, Wojnicz, Radłów, Wiśnicz, Tarnów, Nowy Sącz i Ciężkowice. Na nowe powiaty polityczne: Rohatyn: Buczacz, Złoczów, Wieliczka, Jasło, Łańcut, składało się sześć sąsiednich powiatów i t. d.

Z wejściem w życie ustawy o Reprezentacyi powiatowej ukonstytuowały się te instytucye w granicach nowych powiatów politycznych, t. j. wszystkie gminy i obszary dworskie w powiecie położone, wraz z grupą handlu i przemysłu, obrały swoją wspólną Reprezentacyę powiatową. Ta jednolita organizacya polityczna i autonomiczna wytworzyła w dwunastoletnim okresie czasu cały szereg wspólnych interesów. Szczególnie życie autonomiczne wytworzyło między ludnością powiatu ścisły związek, który sięga do najżywotniejszych spraw i interesów ludności powiatowej, obejmuje wspólnie zakłady i instytucye i z tego powodu jest niejako moralnym węzłem całej ludności powiatu. Inaczej rzecz się ma z wyborami posłów sejmowych. Wyborcy, którzy — rzec można — stanowią jedną rodzinę polityczną w powiecie, których łączy węzeł moralny i wspólny interes, gdy przystępują do spełnienia najważniejszego aktu w życiu publicznem, do wyboru posła na Sejm krajowy, rozpryskują się na drobne grupy, gł-sują w innych sąsiednich okręgach wyborczych i tam toną w obcym ich interesom żywiole.

Przykłady uwydatnią tę anomalię dobitniej. Tak n. p. przy wyborze posła na Sejm krajowy ludność powiatu Wadowickiego dostarcza wyborców dla okręgu wyborczego w Wadowicach, w Krakowie, w Białe, w Żywcu i w Myślenicach, a natomiast bierą udział przy wyborach posła w Wadowicach, oprócz części ludności powiatowej, zupełnie obce żywioły, t. j. wyborcy innych sąsiednich powiatów. Jeszcze jaskrawiej występuje ta niewłaściwość przy wyborze posła z takiego okręgu wyborczego, z którego części utworzono nowy powiat polityczny z siedzibą Starostwa i Reprezentacyi powiatowej w takiem miejscu, w którem według ordynacyi wyborczej sejmowej nie odbywał się wybór posła. Naprzykład przytoczymy Przemyślany. Powiat Przemyślański dostarcza wyborców do wyboru posła na Sejm krajowy w Brzeżanach, w Złoczowie, w Bóbrce i w Rohatynie, w Przemyślanach zaś nie odbywa się wybór posła. Tak więc ludność powiatu Przemyślańskiego niema w Sejmie żadnego Reprezentanta a względnie ma aż czterech, gdyż poseł z Brzeżan, ze Złoczowa, z Bóbrki i Rohatyna reprezentuje część ludności powiatu Przemyślańskiego.

Celem uchylenia tej anomalii należy przedewszystkiem przyjąć zasadę, że każdy powiat polityczny a względnie autonomiczny, ma wybierać swego posła z grupy gmin wiejskich. Jednak do wprowadzenia tej zasady w życie i poczynienia dalszych zmian w ordynacyi wyborczej nie można przystąpić, dopóki terytoryalna zmiana kraju nie będzie w zupełności dokonaną, albowiem przyjmując ten nowy podział administracyjny za podstawę, będzie dopiero można — celem rozdziału reprezentantów kraju na poszczególne grupy i okręgi wyborcze — obliczyć z całą ścisłością ludność, obszar ziemi, siłę podatkową, ilość gmin miejskich, wcielonych dotyczas do okręgów wyborczych wiejskich, ilość przemysłowców, siły intelektualne i inne czynniki w każdym poszczególnym powiecie, i dopiero natenczas można będzie zdać sobie sprawę i jasny przedstawić obraz, czy rozkład posłów w stosunku do powyższych czynników jest odpowiedni i sprawiedliwy, czy i które gminy miejskie można, bez narażenia okręgu wyborczego na ujmę, wydzielić z okręgu wyborczego i czy to nadać im prawo wyboru osobnego posła, czy też łączyć w grupy.

Do tego dzieła obecnie przystąpić nie podobna. Wiadomo bowiem, że wskutek uchwały Sejmu z 29go maja 1875 nastąpiły liczne zmiany terytoryalne w obecnych powiatach politycznych, które weszły w życie z dniem 1 sierpnia 1878. Wedle urzędownie ogłoszonego wykazu c. k. Namiestnictwa wydzielono przeszło 1.000 miejscowości kraju z obecnych powiatów politycznych i przydzielono je do innych. Te zmiany tyczą się tylko 58 powiatów, zaś uregulowanie granic reszty 16 powiatów politycznych, połączone z utworzeniem kilku nowych, zwinięciem niektórych istniejących i przeniesieniem siedziby niektórych c. k. sądów powiatowych, jest właśnie w toku. Tak n. p. utworzenie nowego sądu w Dynowie wywrze wpływ na zmianę granic trzech powiatów politycznych mianowicie: Brzozowskiego, Przemyskiego i Rzeszowskiego. Wskutek utworzenia nowego sądu w Żydaczowie, zajdzie zmiana granic dwóch powiatów politycznych, a mianowicie: Bobreckiego i Żydaczowskiego. Wskutek utworzenia nowego Sądu w Podkamieniu nastąpi zmiana granic trzech powiatów politycznych a mianowicie: Brodzkiego, Tarnopolskiego i Złoczowskiego. Utworzenie nowego sądu w Podwołoczyskach wywrze wpływ na zmianę granic trzech powiatów politycznych, a mianowicie: Zbaraskiego, Tarnopolskiego i Skałackiego. Przeniesienie siedziby sądu z Wiśniowczyka do Złotnik, pociąganie za sobą zmianę granic czterech powiatów politycznych, a mianowicie: Podhajeckiego, Brzeżańskiego, Trembowelskiego i Buczackiego. Utworzenie nowego sądu w Czarnym Dunajcu spowoduje zmianę granic powiatu politycznego Myślenickiego i Nowotarskiego. Utworzenie nowego sądu w Biecu, wywrze wpływ na zmianę granic powiatu politycznego Gorlickiego i Jasielskiego. Utworzenie nowego sądu powiatowego w Zabnie, wywoła zmianę granic powiatów politycznych Dąbrowskiego i Tarnowskiego. Zwinięcie sądu powiatowego w Slemieniu wywrze wpływ na zmianę granic powiatu politycznego Żywieckiego i Wadowickiego. Co do zmian spowodowanych utworzeniem nowego sądu w Dynowie, Żydaczowie, Podkamieniu i Podwołoczyskach i co do przeniesienia siedziby sądu powiatowego z Wiśniowczyka do Złotnik, Sejm będzie w bieżącej sesyi miał sposobność zajęcia się temi sprawami.

Każda zmiana terytoryalna okręgów sądowych, jeżeli one przecinają granice powiatów politycznych, upoważnia pana ministra spraw wewnętrznych w myśl ustawy państwowej z 11 czerwca 1868 do zarządzenia zmiany granic powiatów politycznych w drodze administracyjnej, co też z dniem 1 sierpnia 1878 co do 58 powiatów już zarządzono. Wyżej poruszone zmiany terytoryalne spowodują ten sam skutek. Dopiero gdy te zmiany w zupełności przeprowadzone zostaną i granice powiatów będą stale uregulowane, będzie można o powyższych czynnikach, które przy rozkładzie posłów na poszczególne okręgi wyborcze stanowczy wywierają wpływ, jasny przedstawiać sobie obraz. Wykazywane bowiem dotąd daty statystyczne odnoszą się do podziału terytoryalnego z roku 1867, i tylko po dzień 1 sierpnia 1878 były prawdziwe, po tym zaś dniu nie mogą posłużyć za podstawę.

Lecz nie dość na tem; §. 3 ustawy o reprezentacyi powiatowej wymaga ustawy krajowej do zmiany granic powiatów autonomicznych. Taka ustawa winna przeto poprzedzać wszelką zmianę w ordynacyi wyborczej sejmowej, o ile oddziaływać ma na grupę posłów z gmin wiejskich i miejskich a względnie na cały skład Sejmu, gdyż życie autonomiczne wytworzyło silny węzeł wspólności i łączności.

Wynika ztąd, że przykładając rękę do zmiany statutu krajowego i ordynacyi wyborczej, należy postępować z największą ostrożnością i oględnością, aby postąpić sprawiedliwie i stworzyć trwałe dzieło. A ponieważ nadto wszelkie zmiany krajowej ordynacyi wyborczej dokonane w tym duchu, iżby niektórym ciałom wyborczym nadane zostało prawo wybierania większej ilości posłów, a tem samem obecnym okręgom wyborczym odjęto część wyborców, mogłyby wejść w życie dopiero przy pierwszych powszechnych wyborach do Sejmu, a więc z reguły dopiero za lat cztery, postanowił Wydział krajowy nieprzystępować obecnie do tego dzieła i o całym stanie rzeczy zdać sprawę Sejmowi.

Nie spuszczając jednak tej sprawy z oka, zbierać będzie Wydział krajowy potrzebne materyały do zmiany ordynacyi wyborczej, czekając na zupełne przeprowadzenie terytoryalnej zmiany w kraju, poczem dopiero nadejdzie pora właściwa do wystąpienia z wnioskami.

Akcya okupacyjna.

Tak zwana *Posawina* będzie teraz widownią ważnych wypadków, nie od rzeczy więc będzie zaznajomić czytelnika z tą krainą. Nazwę Posawiny nosi wschodnia część Bośnii między Dryną a Sawą. Jeżeli od tej części kraju oddzielimy mały kawałek ziemi między źródłami Sprecy a Zwornikiem, obaczymy, że Posawina jest właściwie wyspą. Na północy otacza ją Sawa, na zachodzie Bosna (z wyjątkiem przyrzecza nazwanego również Posawiną a położonego po tamtej stronie Brodu), na południu Spreca całym swym biegiem, od źródeł niedaleko Zwornika aż do ujścia pod Dobojem, a na wschodzie Dryna. Widzimy więc, że cała Posawina, z wyjątkiem małej przestrzeni pod Zwornikiem otoczona jest rzekami. Na tej przestrzeni ma być skoncentrowanych około 30.000 powstańców, głownie zaś pod Gracanicą, Tuzlą i Zwornikiem, a więc na linii, która biegnie równolegle z Sawą. Linia ta ma około 8 mil długości i zlewa się z pasmem gór Majewica-Planina, a o tyle chyba jest obronną, że drogi wszędzie są w najgorszym stanie i utrudniają niezmiernie operacyę w zwartych kolumnach regularnych. Natomiast linia ta ma słabą stronę, która pod względem taktycznym odejmuje jej całą wartość, nie chodzi bowiem obecnie o obronę Posawiny od Sawy, t. j. od frontu, ale z boku, od Doboju i Samaczu. Otóż właśnie w tej części Bośnii armia okupacyjna ma przewagę liczebną, a chociażby opór ze strony powstańców był najuporczywszy, mimo to sytuacya ich strategiczna i taktyczna jest niekorzystną. Góry majewickie 8 mil długości a 3—4 mil szerokości, ciągną się pomiędzy Sawą a Sprecą w kierunku północnozachodnim i południowowschodnim, a od północy ku południowi poprzecinane są drogami i ścieżkami. Tylko wzdłuż Sawy i z miejscowości Breczka i Samacz do Graczanicy prowadzą liche drożyny. Na całym grzbiecie gór Majewickich nie ma korzystnej pozycyi. Góry te strojne są w gaiki dębowe a z boku drogi wąwozowej buki, wiązy i wspaniałe lipy ocieniają jeden z najromantyczniej położonych cmentarzy we wsi Dokani. Podczas gdy Majewica od strony Sawy spłaszcza się coraz więcej i przechodzi w teren falowaty, to od strony Dryny wznosi się bardzo stromo, przy czem tworzą się bardzo liczne rozpadliny. Skrawek ten najbardziej na wschód wysunięty, nazywa się Podryną i leży między Zwornikiem a Bieliną, która jak wiadomo, podczas kampanii serbsko-tureckiej w r. 1876 odegrała o tyle ważną rolę, że generał Alimpicz mimo kilkakrotnych usiłowań nie zdołał zająć jej oszańcowanych pozycyj. Obecnie Bielina ma być przeistoczoną w silny oszańcowany obóz. Powątpiewać należy, aby pogłoski o obronności tej pozycyi były prawdziwe. Miejscowość ta ma wprawdzie wielkie znaczenie jako pozycya obronna od strony Dryny i Sawy, ale gdyby atak nastąpił od strony lądu, od zachodu albo nawet od południowego zachodu, to korpus wyrzucony z Bieliny miałby dwie rzeki za sobą, t. j. Sawę na północy a Drynę na wschodzie, i odwrót byłby wprost niemożliwy. Z innych ważniejszych punktów na równinie Sawy, wymienić należy zameczek pograniczny Raczę na terytoryum austryacko-węgierskiem, naprzeciw ujścia Dryny, i miasteczko Breczka, naprzeciw węgierskiej miejscowości pogranicznej Rajewoselo, w którem do niedawna była c. k. agencya konsularna. Dalej mamy nad Sawą kolonie mahometańskie założone od czasu emigracyi mahometan z Serbii a mianowicie Orasie, czyli dolne Azizie i Samacz, liczące po 2.000 mieszkańców. Między Orasie a Samaczem leży wspaniały katolicki klasztor bośniacki, Tolisa. Cała nizina, poprzerzynana złemi drogami, jest albo rolą albo łąką a tu i owdzie stoją gaiki dębowe albo grupy wierzb i topoli. Gdzieniegdzie spotkać można na wysokich tamach nadbrzeżnych, wzdłuż Sawy, odłamek gościńca bitego, po którym jednak nikt nie jeździ, mieszkańcy bowiem wolą przeprawiać się na swych wózkach po moczarach. Bardzo wiele domków nadbrzeżnych a nawet całe miejscowości są zbudowane na palach a to z powodu bardzo częstych wylewów Sawy.

Pewien podoficer 54 pułku piechoty pisze z Doboju do swej rodziny pomiędzy innemi: „Dzisiaj jesteśmy w obozie pod Dobojem i wypoczywamy po krwawej walce. Wczoraj, dnia 4 b. m., staliśmy jedenaście godzin w najgwałtowniejszym ogniu. Tysiące kul rzucili powstańcy na nasze szeregi — dokoła padali towarzysze, mnie utrzymał Bóg jeszcze przy życiu. Kto nie dożył dnia takiego, kto nie przekonał się sam, co to znaczy zaglądać śmierci w oczy, nie może powiedzieć, co to jest groza. Mamy przed sobą wroga barbarzyńskiego. Ranni, których po walce nie możemy ukryć na miejsce bezpieczne, giną pod ciosami tych okrutnych ludzi. Walczymy ciągle w lesistych górach, w przepaściach i przesmykach. Nieprzyjaciel stawia nam przeszkody na każdym kroku; każdą drogę i drożynę zastawia kłodami i gałęziami drzew ściętych, a na drogach, które już i tak są nieprzystępne, robi przekopy. Gdyśmy wczoraj przypuścili szturm poraz wtóry, zdawało się, że nieprzyjaciel jest w szale rozpaczy. Przeraźliwe wycie odpowiadało na nasze „hurra!". Okrzyki bojowe powstańców wydały nam się jak wycie szakala. Nawet kobiety i dzieci walczą w szeregach sfanatyzowanego tłumu. Niepodobna zgnieść powstańców w większej masie, teren przeszkadza temu. Jeżeli spędzimy ich z góry albo z lasu, pojawią się na drugiej górze, albo w innym lesie. Wczoraj ścigaliśmy ich trzy godziny; zdobyliśmy więc znowu kawał ziemi"... W pogodniejszem świetle kreśli obraz życia obozowego inny list żołnierski z Serajewa. „Doprawdy, że to skandal prawdziwy, co te dzienniki piszą o nas! Byle tylko zaspokoić smak publiczności, łaknącej scen okropnych, zmyślają najpotworniejsze historye o żołnierzach z porozpruwanemi brzuchami i inne baśnie okropne... Otóż nie tak tu strasznie, jak piszą dzienniki. Gazety opisują tylko same straszne sceny, a pomijają stronę dodatnią kampanii. Nie brak zaiste także scen zabawnych. Jeżeli wieczorem zgromadzimy się przed namiotem albo pod zburzonym domem, gdy zaczniemy śpiewać, i śmiać się, i opowiadać i żartować, bawimy się doprawdy wyśmienicie. Ostatecznie przyzwyczaja się człowiek do wszystkiego. Powodzi nam się nierównie lepiej, niżby się wam zdawać mogło. A gdybyśmy się też dostali napowrót do Trawnika, gdzie są najpiękniejsze dziewczęta!.... Jest to jedyna część bośniackiej ludności, z którą się umiemy godzić po dobremu"...

Sposób prowadzenia walki przez Bośniaków tak opisuje pewien oficer strzelców: „Trudno walczyć z tymi opryszkami. Bośniak który zrósł się z swym hanczarem, szybki jest i nad wyraz ruchliwy, zna doskonale kraj, zna każdy pagórek, każde drzewko, każdy potoczek. Powstańcy przypuszczają nas do siebie na 150—200 kroków, a gdy ich już dopadamy, giną gdzieś w okamgnieniu. Uciekają jak sarny i naraz z odległości 600—800 a nawet 1200 kroków, strzelają znowu do nas. Dziwna rzecz, że każdy powstaniec strzela źle na małą odległość a wybornie na daleką. Strzały dane do nas z niewielkiej odległości, przelatują nad głowami. W naszym batalionie były także wypadki okrucieństwa tych barbarzyńców; w moim plutonie dobili powstańcy rannego, którego nie mogliśmy wziąć ze sobą; gdyśmy wracali tą samą drogą, znaleźliśmy go na drodze z odciętą głową, która leżała o 30 kroków od tułowiu, pozbawiona nosa i uszów"...

O zajęciu Klucza pisze pod dniem 26 z. m. korespondent *Presse*: Jeszcze 24 z. m. 53 pułk piechoty pod dowództwem majora Catinelli zająć miał Klucz, istotny *klucz* do Bośnii, ale pozycyi tak dobrze broniły powstańcy, że wojska nasze musiały się cofnąć. D. 28 z. m. pułkownik Jański, komendant 22 pułku piechoty, ponowić miał atak na tę fortecę górską, ale ks. Wirtembergski zawiadomiony o silnych pozycyach powstańców odroczył atak do 6 września. Dnia tego przystąpić miało do ataku pięć batalionów i dwie bateryę górskie. O godzinie 10 przed południem usłyszeliśmy w Han Kadina-Voda huk dział. Generałowi Sametzowi udało się istotnie w tym dniu wyprzeć powstańców na lewy brzeg Sany i zająć kilka domów w Kluczu. Część miasta położona pod górą i cytadela na stromej skale, pozostały jednak w rękach powstańców. Postanowiono tedy wysłać jeszcze półtora kompanii, aby wzmocnić walczące szeregi. Sukces pokazał, jak dobrem było to zarządzenie, wojska bowiem ucierpiały bardzo wiele w walce d. 6 b. m., a gdy o świcie d. 7 b. m. przybył na pole walki książę wraz z swym sztabem general-

nym i posiłkami, powitaliśmy go z największą radością. Jakżeż pożądaną była ta pomoc! Wznowiono walkę po południu z jeszcze większą gwałtownością. Trzy wycieczki bośniackie odparliśmy zwycięzko, a nie było to rzeczą łatwą, bo powstańcy mieli 3—4 tysięcy ludzi. Walka trwała już drugi dzień a wojska nasze mimo waleczności nie mogły zająć cytadeli. Dopiero d. 8 b. m. udało się nam wysunąć naprzód na lewem skrzydle, w skutek czego prawe skrzydło powstańców cofnęło się z obawy, ażeby nie odcięto mu linii odwrotowej. Po zaciętej walce ustąpili Turcy z tej pozycyi, a wojska nasze po pokonaniu olbrzymich trudności wzięły szturmem kastel. Od 8 t. m. powiewa na fortecce górskiej, którą lud nazywa „kluczem Bośnii“ sztandar austryacki. Niestety, okupiliśmy to zwycięstwo wielkiemi ofiarami, straciliśmy bowiem około 300 ludzi w zabitych i rannych.

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Parlament niemiecki.)

Jak już wiadomo z telegramów, nowy parlament niemiecki od razu przystąpił do obrad nad ustawą antisocyalistyczną. Obrady te budziły wielkie zajęcie w Berlinie. Jeszcze na kilka godzin przed rozpoczęciem posiedzenia ulica lipska i *foyer* parlamentu były napełnione tłumami ludzi. Tysiące ciekawych musiały powrócić do domów nieotrzymawszy biletów wstępu. Trybuny były przepełnione. Najwyższe warstwy ludności były licznie reprezentowane, prawie cała dyplomacya była obecna, krzesła poselskie zostały wszystkie zajęte.

Rozprawy rozpoczął zastępca kanclerza hr. Stolberg następującem oświadczeniem: Rządy związkowe widzą się zmuszone utrzymać proponowany projekt, aby skutecznie zapobiedz niebezpieczeństwu. Rząd nie łudzi się wcale i jest przekonany, że jedynie taka ustawa może zapobiedz groźnemu ruchowi socyalistycznemu. (Słuchajcie!) Państwo i społeczeństwo będą musiały dołożyć wszelkiego starania, aby bogobojność, pracowitość i oszczędność znowu się wzmogły w kraju. (Śmiech w centrum). Socyalistyczne agitacye nie powinny się nadal odbywać pod pozorem legalności; rząd domaga się ostrych środków. Półśrodki przynoszą więcej szkody niż korzyści.

Mowa Stolberga nie zrobiła w Izbie wielkiego wrażenia.

Dep. Reichensperger (z centrum) przemawia przeciw projektowi. O ile obydwa zamachy stoją w związku z socyalną demokracyą, pytanie to wobec projektu nie odgrywa żadnej roli. Przez „podkopanie istniejącego porządku“ można wszystko rozumieć, na przykład także śluby cywilne. Właściwem źródłem socyalnej demokracyi jest rozbrat ludu z życiem religijnem i systematyczne prześladowanie katolików. Jeśli się wmawia w niższe warstwy ludu, że nie ma życia przyszłego, to nie trzeba się dziwić, że masy nie chcą znosić nędzy ziemskiej. Jedynie chrześcijaństwo może tu przyjść w pomoc. Klasy posiadające winny wejść same w siebie, inaczej zapanują stosunki, wobec których komuna paryska będzie tylko sielanką. Przez t. z. *Kulturkampf* lud stracił religię. Podburzonych zgubnemi teoryami robotników nie nawrócimy do lepszych zasad, odbierając im prawa obywatelskie. Ustawa wyjątkowa robi na mnie takie wrażenie, jak gdyby czeluść wulkanu chciano zamknąć policyjnie lub opieczętować przez radę związkową. Dla centrum ustawa ta nie jest do przyjęcia, choćby nawet przedsięwzięto w niej pewne zmiany. Partya moja mimo to, nie chcąc się zachować czysto negatywnie, będzie głosowała za przekazaniem projektu komissyi.

Helldorf (partya niemiecko-konserwatywna): Straszne stosunki Niemiec potrzebują radykalnego lekarstwa. Zapanowało u nas moralne rozprzężenie, któremu wszyscy są winni. Podkopanie powagi rządowej nie może w żaden sposób prowadzić do dobrego. Ustawa prewencyjna ma być wymierzoną przeciw niemieckiej partyi komunistów. Agitacya socyalistyczna nie jest płodem humanizmu ale ambicyi; można ją pokonać jedynie na polu religijnem, ale działalność powinna się rozciągnąć i na inne pola; rozciągnąć należy rygor na szynki, gorszące teatra i prasę brukową, przedewszystkiem zaś trzeba usunąć niezadowolenie. Powrót do zdrowej polityki handlowej i ekonomicznej jest jednym z pierwszych warunków. Nic bardziej nie rozdrażnia umysłów, jak częste wykonywanie powszechnego prawa wyborczego, które potrzebuje gruntownej rewizyi. (Brawo z prawicy.)

Bebel (socyalny demokrata) wchodzi na trybunę wśród wielkiej ciekawości widzów i Izby. Członkowie rady związkowej z najżywszem zajęciem przysłuchują się wywodom mowcy, który tak się odzywa: „Ostatnim wyborom nie udało się wyprzeć z tej Izby socyalnej demokracyi i w przyszłości prawdopodobnie także się nie uda. Zastępca rządu powiedział na początku rozpraw tak samo, jak to już oświadczono w mowie tronowej i w motywach do ustawy antisocyalistycznej, że obydwa zamachy są najbezpośredniejszym powodem do przedłożenia tego projektu. Ale zamiast dowieść choćby tylko moralnego związku sprawców zamachu z socyalną demokracyą, poprzestano na czczych frazesach, a natomiast nie przestano głosić, że socyalna demokracya jest partyą królobójców.“ Wśród wielkiej sensacyi w Izbie wzywa Bebel rząd, aby przedłożył protokoły śledztwa przeciw Nobilingowi. „Pierwsza urzędowa depesza, jakoby podczas indagacyi przyznał Nobiling, że jest socyalnym demokratą i że chciał zamordować cesarza, jest sfałszowaną, pokazało się bowiem, że indagacyi sądowej nie było. (Wielki ruch w Izbie). Niechaj rząd powie, kto sfałszował depeszę a fałszerza niechaj pociągną do odpowiedzialności. Wiadomo przecież, że takiego rodzaju depesze, jak np. telegramy biura Wolfa nie wychodzą w świat bez poprzedniego pozwolenia rządu. (Słuchajcie! Słuchajcie! Bardzo słusznie, z lewej). Dla nas socyalnych demokratów umarł Nobiling za wcześnie. Prześladowanie socyalnej demokracyi przypomina najposępniejsze czasy wieków średnich. Denuncyacye o obrazę majestatu są ohydne, są sromotną hańbą dla sędziów niemieckich (Forckenbeck przerywa mowcy). Jeśli już czcigodni członkowie tej Izby zadokumentowali wielką nieznajomość dążności socyalistycznych, to czegoż można się spodziewać po policyi, która doprawdy nie odznaczała się dotąd naukowem wykształceniem (wielka wesołość)“. Wśród natężonej uwagi Izby dowodzi Bebel, że rząd pruski mianowicie Bismarck jest założycielem socyalnej demokracyi. W roku 1868 wystąpił Eichler w powszechnym związku robotników niemieckich z oświadczeniem, że przybył od Bismarcka, aby przyrzec socyalistom materyalną pomoc w razie, gdyby zerwali z partyą postępową. Tajny sekretarz Bismarcka Zitelmann wystosował do Lassala pismo kontrasygnowane przez samego kanclerza. Lassale odbywał cztery razy tygodniowo z ks. Bismarckiem konferencye, na które nikt nie miał przystępu, tak że razu pewnego poseł bawarski, który przybył w ważnym interesie, musiał odejść z kwitkiem. Lassale został wprowadzony do ks. Bismarcka przez hrabinę Hatzfeld za pośrednictwem królewskiego księcia. Na konferencyach tych chodziło o oktrojowanie powszechnego prawa wyborczego i o uchwalenie środków do utworzenia produkcyjnych towarzystw. Ks. Bismarck został pozyskany dla planu, ale powszechne prawo wyborcze chciał zaprowadzić dopiero po ukończeniu wojny szlezwicko-holsztyńskiej, wskutek czego Lassale zerwał rokowania. W roku 1865 oświadczył dawniejszy minister spraw wewnętrznych Eulenburg redaktorowi socyalistycznemu Hochstetterowi, że Bismarck zgodził się na projekt poświęcenia 100 milionów na założenie towarzystw produkcyjnych, że jednak na radzie ministeryalnej został przegłosowany. Bismarck zaprowadził znaną deputacyę tkaczów do króla; król zaś wyraził się do przewódcy deputacyi Paula, że nie znał smutnego położenia robotników, lecz skoro tylko pokój zostanie zawarty, sprawa ta da się uregulować w drodze ustawodawstwa. Na uwagę Paula, iż potrzebują 6000 talarów, odrzekł Bismarck: „To bajka“ (*Lumperei*). Lassale nie dał się użyć za narzędzie rządowe. Następcą Dammerta, prezydenta powszechnego stowarzyszenia robotników niemieckich, był deputowany Fritzsche; jemu oświadczył Dammert w imieniu Bismarcka, aby na zebraniu towarzystw robotniczych w królestwie saskiem przemawiał za połączeniem się Niemiec pod hegemonią Prus. Pomiędzy Schweizerem a rządem toczyły się żywe rokowania. W roku 1869 zerwano rokowania z rządem, ponieważ spostrzeżono, że zwodzi i wyprowadza w pole socyalistów. Jeszcze przed kilku tygodniami starał się rząd zbliżyć do socyalistów; w drugim berlińskim okręgu wyborczym obiecano im za popieranie kandydata rządowego pewne ustępstwa. Lotar Bucher podziela naukę socyalistyczną, a jeśli *Provincialkorrespondenz* nazywa socyalizm wykoszlawioną teoryą, to godzi się pytać, czy Adolf Wagener i Schäffle w pismach swoich nie zbliżyli się do socyalizmu? W takim razie należy wszystkie naukowe dzieła nowszych czasów, wszystkie nowsze prace filozofii i nauk przyrodzonych postawić na indeksie. Partya socyalistyczna nie myśli zgoła o niszczeniu własności, domaga się tylko innej formy, wspólności środków roboczych, reprezentowanych w gruntach i kapitałach. Nie jest ona ateistyczną i materyalistyczną, jakkolwiek mowca sam uważa ateizm za niezbędną podstawę socyalizmu. Mowca podaje następnie statystykę kas, spółek i stowarzyszeń, dla których ustawa byłaby wielką klęską. Skutek jej wyszedłby tylko na dobre prądom rewolucyjnym i przerwałby dotychczasowy pokojowy rozwój w sposób fatalny dla klas pracujących.

Minister hr. Eulenburg. Protokołami Nobilinga dysponują pruskie władze sądowe. Nobiling zeznał, że uczęszczał na zgromadzenia socyalnych demokratów i znajdował upodobanie w socyalistycznych idejach. Rząd nie robi socyalnej demokracyi odpowiedzialną za zamachy, oświadcza tylko, że nauki ich muszą pobudzać do takich zbrodni. Z pism Bebla i Marxa stara się minister dowieść, że socyaliści pragną gwałtownego przewrotu istniejącego porządku. Jeśli rząd układał się dawniej z socyalistami, o czem jednak mowca nic nie wie, to nie byłoby to naruszeniem ale tylko spełnieniem obowiązku — pod Lassalem miała socyalna demokracya charakter narodowy. Mowca odpiera stanowczo twierdzenia Bebla, jakoby rząd w ostatnim czasie usiłował zbliżyć się do socyalnej demokracyi.

Bamberger (z partyi narodowoliberalnej) wnosi, aby projekt odesłać komisyi złożonej z 21 członków. Boleśnem jest to dla młodego państwa niemieckiego, że musi wstąpić na proponowaną drogę. Państwo ma obowiązek bronić swojej egzystencyi. Choćbyśmy nawet przez przyjęcie ustawy mieli zginąć, musimy się bronić. Co pod tym względem stało się zagranicą, nie może nam służyć za miarę. Tam uchwalono ustawy po katastrofach, my chcemy je uchwalić przed katastrofami. Tym sposobem zasłużymy się około całej ludzkości. Co Bebel powiedział o łączeniu się pruskich ministrów z socyalistami, było po większej części wiadomem, należy w rzeczy samej przyznać, że Bismarck skompromitował się podczas tych układów. Ustawę należy uchwalić tylko na lat kilka i to dopiero wtenczas, gdy ustanowienie instytucyi rewizyjnej da gwarancye przeciw samowoli i nadużyciu policyi.

Na tem się skończył pierwszy dzień ozpraw.

KRONIKA

— **Mianowania w pułkach galicyjskich.** Mianowani generał-majorami pułkownicy: Henryk hr. Herberstein, nadliczbowy w pułku ułanów nr. 4, w. ochmistrz JCW. arcyksięcia Fryderyka; Fryderyk Meyszner nadliczbowy w pułku ułanów nr. 2, komendant siódmej brygady kawaleryi; Julian Krynicki nadliczbowy w pułku piechoty nr. 30, komendant 37 brygady pieszej; Gwido Kober nadliczbowy w pułku piech. nr. 9, naczelnik I. oddziału w państwowem ministerstwie wojny; Karol Ruiz-Roxas nadliczbowy w pułku ułanów nr. 5, komendant 6 brygady kawaleryi i Karol br. Lasollaye nadliczbowy w pułku ułanów nr. 1, komendant 14 brygady kawaleryi.

Pułkownikami mianowani podpułkownicy i komendanci rezerw: Juliusz Gerstenkorn, w pułku piech. nr. 58; Władysław Motusz Alsó Rasztoka, w pułku piech. nr. 55; Adolf Mierzyński w pułku piech. nr. 44; Juljusz Konja w pułku piech. nr. 24 i Gustaw Toms w pułku piech. nr. 20; dalej komendant pułku ułanów nr. 7 Wilhelm Gradl i podpułkownik generalnego sztabu inżynieryi Julian Roszkowski szef inżynieryi przy głównej komendzie II. armii.

Podpułkownikami mianowani majorowie: Ferdynand Cronenbold, przydzielony do komendy generalnej we Lwowie; Henryk Adrowski, nauczyciel w szkole wojskowej; Jan Bissinger z pułku piech. nr. 30, w pułku piech. nr. 9; Fridolin Tetzeli z pułku piech. nr. 77, w pułku piech. nr. 67 i Antoni Birti Lavarone w pułku piech. nr. 13.

Majorami mianowani kapitanowie I. klasy: Jerzy Schrimpf w pułku piech. nr. 45; Fryderyk br. Handel z batalionu strzelców nr. 21 w pułku piechoty nr. 24; Franciszek Siegert z batalionu strzelców nr. 6, w pułku piech. nr. 30; Maksymilian Adler Adlerschung nadliczbowy w pułku piech. nr. 77, tymczasowo pozostawiony w wojskowym instytucie geograficznym; Wincenty Keil z pułku piech. nr. 1 w pułku piech. nr. 41; dalej rotmistrzowie I. klasy: Adolf Campione w pułku ułanów nr. 11; Ignacy Leden w pułku ułanów nr. 3; Ludwik Czetsch Lindenwald z pułku ułanów nr. 12, zarazem komendant oddziału żandarmeryi polowej przy 13 korpusie armii, przeznaczony także na komendanta urządzić się mającego korpusu bezpieczeństwa dla Bośnii; wreszcie August hr. Dillen-Spiering w pułku ułanów nr. 5.

* **Sprzeniewierzenie.** Izak Meller, pomocnik handlowy, otrzymał wczoraj po południu od kupca p. Miesesa list z 300 zł. do oddania na pocztę i uciekł z pieniądzmi ze Lwowa. Widziano go o godzinie czwartej na dworcu kolei Karola Ludwika. Meller liczy lat 21, jest chory na oczy i ma na twarzy znaki po ospie.

* **Ogień.** Wczoraj wieczór wszczął się ogień pod l. 34 przy ulicy Smoczej w pomieszkaniu p. Leinwanda, gdzie kilku ludzi pracowało nad czyszczeniem i składaniem waty. Jeden z robotników zapalając lampę, rzucił niedopalony siarniczek na watę. Ogień ugaszono gdy już znaczna część waty tleć zaczęła.

(*m*) **Wykopaliska.** Przy rozkopaniu mogiły stojącej na gruncie Korosty czy. Korostel, w gminie Korniow, przy gościńcu krajowym Sielecko-Zaleszczyckim, należącej obecnie do p. Władysława Wielowiejskiego, znaleziono szczątki spalonych kości ludzkich z węglami zmięszanych, tudzież ułamki naczynia glinianego (popielnicę) i toporek zgrabnie wyrobiony z kamienia krzemiennego.

— **Bratnia pomoc.** Wydział tow. bratniej pomocy słuchaczy politechniki lwowskiej podaje do wiadomości ubogich, nowo przybywających na politechnikę z prowincyi słuchaczów, że mogą otrzymać bezpłatne pomieszkania na pierwszy miesiąc roku szkolnego. Interesowani zechcą się zgłosić do wydziału bratniej pomocy pisemnie najdalej do dnia 26 b. m.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: w Rzymie msgr. Cesare Prospero Burzi, kanonik przy Bazylice liberiańskiej i krewny papieża Leona XIII; w Reichenbergu jeden z pierwszorzędnych przemysłowców austryackich Franciszek Liebieg (ojciec) kawaler orderu Franciszka Józefa; w Poznaniu kanonik katedralny ksiądz Michał Polczyński, przeżywszy lat 75.

— **Fałszerzy** talarów i kilkomarkówek odkryła w tych dniach policya berlińska. Herszetem bandy był pewien tkacz, który już raz karany był pięcioletniem więzieniem w domu poprawy za podrabianie monet. W jego mieszkaniu zbierali się fałszerze po nocach i wyrabiali falsyfikaty, które są łudząco naśladowane.

— **W niebezpieczeństwie życia** znajdowała się przed kilkoma dniami żona hrabiego Maksymiliana Esterhazyego na zamku swym Totis, a to wśród niezwykłych okoliczności. Kiedy bowiem przechadzała się po podwórzu starożytnego zamczyska, skoczyła na nią z nienacka dzika małpa, przywiązana łańcuchem do drzewa, pazurami chwyciła ją za ramię i poszarpała na niej odzież. Przestraszona hrabina broniła się parasolką, którą jednak małpa złamała, i już nawet skaleczyła hrabinę w ramię, kiedy na krzyk napadniętej nadbiegł hrabia i zastrzelił małpę.

— **Okropna scena** odegrała się w tych dniach na dworcu kolejowym w Marburgu. Z Zagrzebia nadszedł tam transport więźniów bośniackich. Ustawiono ich na dworcu w szereg, ażeby im wydać śniadanie, kiedy nagle jeden z nich, chłop atletycznej postawy, bez żadnego zgoła powodu rzucił się na najbliższego żołnierza z eskorty, obalił go na ziemię i zaczął dusić za gardło. Naprożno koledzy napadniętego usiłowali wyrwać ofiarę z rąk rozjuszonego Turka; szaleniec nawet wtedy nie puścił z swych szpon nieszczęśliwego, kiedy otrzymał kilka pchnięć bagnetem w ramię i nogę. Po upływie dwóch minut biedny żołnierz nie żył; został zaduszony. Mordercę jego, krwią zbroczonego, z rozkazu komendanta wyprowadzono natychmiast na pole obok dworca i rozstrzelano. Chełpił się przed śmiercią, że pragnąc umrzeć, chciał jednego jeszcze *giaura* przynajmniej pozbawić życia i że mu się to powiodło!

— **Zuchwałą sztuczkę** złodziejską popełnił w tych dniach pewien szalbierz w Jassach. Jegomość ten, noszący się wytwornie i wydający za magnata, niedawno najął był sobie w tem mieście dwa pokoje przy ulicy rossyjskiej, które kazał sobie wystawnie urządzić, a przy tej sposobności przebić ściankę, oddzielającą te dwa pokoje, ażeby w powstałym tym sposobem otworze ustawić szafkę ścienną. Pewnego dnia, oszust kazał jubilerowi przynieść do mieszkania różne kosztowności, które zgodził za kilka tysięcy franków, co też się stało. Odebrawszy od komisanta jubilerskiego klejnoty w pierwszym pokoju, otworzył szafkę ścienną i złożył je w niej, poczem dał komisantowi do przeliczenia tymczasowo rulonik z monetami srebrnemi, sam zaś poszedł do drugiego pokoju po „banknoty.“ Naprożno jednak czekał komisant na jego powrót. Oszust wyjął z szafki, której dno wychodzące do drugiego pokoju, składało się tylko z tapety papierowej, klejnoty i umknął z niemi przez okno na ulicę. Tyle go też widziano.

— **Z więzienia** charkowskiego, jak donosi *Gołos*, uciekło w nocy na 10 b. m. przez podkopanie się dwunastu więźniów, pomiędzy nimi przestępca polityczny Fomin, obwiniony o zabicie żandarma.

— **Na kolei** południowej pomiędzy stacyami Mattarello a Calliano w Tyrolu, skutkiem nagłego wystąpienia z łożyska strumienia górskiego Rio-Seno został tor żelazny w długości 50 metrów zasypany gruzami skalnemi tak, że przejazd w tem miejscu dnia 16 b. m. musiał być na kilka godzin zamknięty.

— **Wybuch.** W mieście Dwarze, w Kroacyi dnia 11 b. m. z niewiadomych powodów nastąpił w budynku starostwa wybuch rozmaitych materyałów wojennych, odebranych powstańcom bośniackim i złożonych tam w jednym z pokojów. Starosta Frank zginął pod gruzami budynku, woźny został ciężko ranny, a dwie jeszcze osoby doznały lekkiego uszkodzenia.

— **Wycieczkę balonową** widzieli w niedzielę Poznańczycy. Aeronauta p. Damm

wzniósł się dnia tego wieczorem balonem, sporządzonym z jedwabiu i konopi, 18 metrów wysokim, a 10 szerokim z ogrodu ludowego w Poznaniu do wysokości 1000 — 1500 stóp nad ziemię. Balon wyglądał w tej wysokości jak ciemny tylko punkt na niebie. W skutek przypadku, nie zdołano na czas napełnić gazem całego balonu, w skutek czego aeronauta musiał odpiąć łódkę, której byłby balon nie dźwignął i całą swą podróż Ikarową odbył stojąc na linie tylko. Była to jego 64 wycieczka napowietrzna. Balon szczęśliwie spuścił się na ziemię pod Urbanowem.

— **Canossa.** Zamek górski tego nazwiska, położony pod Reggio d'Emilia, a pamiętny wielkim aktem skruchy, okazanej przez cesarza niemieckiego Henryka IV w roku 1079 wobec papieża Grzegorza VII, zajęty został w tych czasach przez rząd włoski i ogłoszony za własność narodu włoskiego. Zamek Canossa jeszcze przed wspomnionem wyżej pamiętnem w dziejach zdarzeniem, służył owdowiałej królowej włoskiej Adelaidzie w r. 950 za schronienie, kiedy ją ścigał uzurpator Berengar. Cesarz Otto wyswobodził Canossę od oblężenia Berengara i pojął Adelaidę za żonę.

— **Nowa katastrofa** zdarzyła się w tych dniach na Tamizie. Jacht *Bijou*, będący własnością p. Metaxy, w zeszły czwartek płynąc z Gravesend do Hastings, nagłym podmuchem wiatru północno-zachodniego został przewrócony i natychmiast zatonął. Szczęściem właściciel jego i szwagier tegoż wyratowani zostali przez załogę przejeżdżającego szunera i tylko kapitana i syna tegoż dotychczas nie odszukano.

(S.) **O ustawieniu Igły Kleopatry** w Londynie pisze nam nasz korespondent: We czwartek 12 b. m. byłem świadkiem ustawienia Igły Kleopatry, od dawna przywiezionej do Londynu, przy schodach zwanych *Adelphi Steps*, na wielkiem *quai* nad Tamizą. Wyniosły postument z granitu szkockiego, podobnego do syenitu, z którego Igła wykuta, czyni pomnik wspanialszym. Różnica w pracy i koszcie przywiezienia i postawienia tego obelisku a paryskiego dowodzi, jak dalece postąpiła w naszem stuleciu sztuka inżynierska. Na obelisk luksorski wydano 2 miliony franków, a postawienie jego opisywano jako cud, na Igłę Kleopatry wydano tylko 370.000 franków, i postawiła ją pionowo garstka ludzi, z pomocą małej maszyny parowej. Wydatki pokrył p. Dickson, chcąc obdarzyć swe rodzinne miasto nowym pomnikiem. Praca przy podniesieniu obelisku była wielce ciekawą. Najpierw obliczono, gdzie tkwi jego punkt ciężkości, i opasano go naokoło tego miejsca klamrą żelazną. Ogromny obelisk był tak zrównoważony w objęciu tej klamry, że dotknięcie dłoni kołysało nim na osi klamry, nakształt sztaby balansowej w zwykłej wadze. Za pomocą maszyny i śruby podnoszono obelisk zwolna w pozycyi poziomej, wzdłuż rusztowania, którego wysokość była mniej więcej równą przestrzeni pomiędzy ową klamrą i podstawą obelisku. Ta operacya trwała kilka miesięcy. Gdy nareszcie głaz stanął równo ze szczytem rusztowania, dwóch robotników przeważyło w dół jego podstawę, i za pomocą powrozów wsunęło go na postument, gdzie też stoi bezpiecznie. Przeważanie głazu zajęło ledwie parę godzin, odbyło się bez hałasu, wobec licznych widzów. Jeżeli Londyn przeżyje kiedy swą wielkość, doczeka się losu Onu lub Aleksandryi, i zaczną rozwozić jego pomniki dla zdobienia niemi nowszych stolic, plądrująca rzesza znajdzie w postumencie obeliska ciekawe próbki cywilizacyi 19 wieku. W postument ten wmurowano najpierw — jak wypada na przyzwoitych Anglików — kilka biblii w różnych językach. Na nich znajduje się spis osób, co zajęły się postawieniem pomnika nad Tamizą; wyżej monety, fotografie 12 powabnych Angielek i rozmaitych znakomitości; jeszcze wyżej leżą wyroby różnego gatunku — Szeffield przysłał brzytwę, Birmingham tombakowe świecidła, któremi oszukuje świat, niby złotem. Całe to muzeum rupieci wieńczy pyszny głaz Totmesa, wyglądający bardzo efektownie, mianowicie od rzeki.

— **Arcybiskup algierski** msgr. Lavigerie, jak donoszą dzienniki francuskie, uwiadomił dnia 3 b. m. telegraficznie wdowę panią Thiers, iż dnia tego odprawi w katedrze w Konstantynie żałobne nabożeństwo za duszę znakomitego jej męża. Przyjacielskie stosunki pomiędzy księdzem Lavigerie a rodziną Thiers datują z roku 1870. Arcybiskup znajdował się podczas inwazyi pruskiej w Tours i brał udział w nabożeństwie, podczas którego urządzano w kościele składkę na korzyść rannych żołnierzy francuskich. Składkę zbierała pani Thiers. Kiedy zbliżyła się z tacą do arcybiskupa, który właśnie nie był przygotowany na to, ksiądz Lavigerie zdjął z palca swój pierścień pasterski i ofiarował go do składki. Pani Thiers wróciwszy do domu w porozumieniu z swym mężem kazała jubilerowi otaksować ten pierścień, sumę 18.000 franków, odpowiadającą jego wartości dołożyła do składki, a pierścień wieczorem odesłała arcybiskupowi.

Drugi wykaz datków

na rannych żołnierzy armii okupacyjnej i ich rodzin.

Za pośrednictwem c. k. starostwa w Dolinie: urzędnicy c. k. starostwa, sądu powiatowego i urzędu podatkowego pp. Kolarzowski 5 zł., Kubelka 1 zł., Doening 1 zł., Kawski 1 zł., Zelmanowicz 50 ct., Schöffler 1 zł., Szeliński 1 zł., Sieczyński 30 ct., Praszałowicz 20 ct., Kozłowski 20 ct., Turczak 30 ct., Sielecki 3 zł., Bloch 50 ct., Pawlikowski 1 zł., Kossakiewicz 3 zł., Gliński 2 zł., Zegestowski 1 zł., Dr. Krzyształowicz 1 zł., Dr. Janowicz 1 zł., Czechowicz 1 zł., Macewicz 50 ct., Stasyszyn 50 ct., woźny Zelik 50 ct., zarząd salinarny w Bolechowie 10 zł., gmina Engelsberg 11 zł. — razem 47 zł. 50 ct.

Za pośrednictwem c. k. starostwa w Kossowie: pp. Hipolit Sabat 10 zł. 20 ct., ks. Michalewicz 1 zł., ks. Michał Kolankowski 2 zł., Dawit Gärtner 5 zł., Antoni Nittmann 1 zł., Rudolf Pechnik 2 zł., Karol Brassa 2 zł., Mojżesz Jägermann ½ imperyał w złocie, Streng 2 zł., Windreich 5 zł., Piotr Kabyn 1 zł., Josel Tittinger 3 zł., ks. Tyniak 1 zł., Piotrowski 1 zł., Karol Zoller 10 zł., Dr. Bażant 5 zł., Illa Biłyszczuk 5 zł., Józef Soroczyński 2 zł., August Czernocki 2 zł., ks. Ignacy Jakubowicz 2 zł., Ludwik Jekel 1 zł., Wojciech Piotrowski 1 zł., Juliusz Kozakiewicz 1 zł., Włodzimierz Stawnicki 1 zł., Jan Radziński 1 zł., Ferdynand Steuer 1 zł., Włodzimierz Mandyczewski 1 zł., Dyonizy Sanocki 1 zł., Leopold Kerth 1 zł., Ferdynand Bernaczek 1 zł., Wojciech Kniaź 50 ct., Adolf Puszczałowski 50 ct., Ignacy Prochaska 50 ct., Katarzyna Bohosiewicz 50 ct., Katarzyna Jekel 40 ct., Jan Pławiuk 40 ct., Zachary Steni 5 zł., dzierżawcy prowincyi w Kutach 5 zł., Selig Tillinger 3 zł., Hersz Steni 2 zł., Moses Sender 2 zł., Mojżesz Pistyner 2 zł., Hersz Leib Gutherz 2 zł., Hersz Gottlieb 2 zł., Menasze Steinbrecher 2 zł., Mojżesz Icyk Tillinger 1 zł., Majer Tillinger 1 zł., Josel Orenstein 1 zł., Menasze Glassberg 1 zł., Abraham Leizor Krümholz 1 zł., Peisach Glassberg 1 zł., Szloma Orenstein 1 zł., Icyk Schamir 1 zł., Jakóc Windreich 1 zł., Mendel Kastner 1 zł., Elik Gajer 1 zł., Szulim Kastner 1 zł., Abraham Schmerz 1 zł., Icyk Locker 1 zł., Icyk Josel Schattner 1 zł., Nuta Pfau 1 zł., H. Locker 1 zł., A. Stettner 1 zł., N. N. 2 zł., K. Enders 1 zł. 10 ct., F. Biber 1 zł. 20 ct., A. K. 30 ct., F. Altenstädt 1 zł. Flesak 1 zł. 10 ct., Józef Schikert 50 ct., Karol Hofbauer 1 zł., Winnicki 70 ct., Iwan Stupczycki 30 ct., Jurko Pniczak 50 ct., Aleksander Hladki 40 ct., Iwan Bojeczko 20 ct., Oleksa Pisarczuk 20 ct., Józef Koszak 30 ct., Józef Stupczynski 40 ct., Andrzej Kozak 20 ct., Stefan Jusepczuk 20 ct., Stefan Chaszczuk 40 ct., Jan Kamiński 40 ct., Wasyl Szwednik 40 ct., Wasyl Josepczuk 20 ct., Michał Kamiński 20 ct., Michał Nastnik 30 ct., Michał Kozak 40 ct., Adolf Schmidt 40 ct. Mikołaj Onyszko 20 ct., Hryć Bojeczko 40 ct., Andrzej Dwornik 20 ct., Tomasz Drohan 10 ct., Mikołaj Hryniuk 30 ct., Fedor Hryniuk 30 ct., Jan Siniewicz 20 ct., Andrzej Diaków 20 ct. Michał Szułtys 20 ct. Baź Horbowy 20 ct. Iwan Majdaniuk 20 ct. Iwan Diłaj 20 ct. Wasyl Diłaj 20 ct. Wawrzyniec Bieleński 20 ct. Nykoła Fokszey 20 ct. Nykoła Bojeczko 30 ct. Jurko Rak 30 ct. Już Krasowski 30 ct. Jurko Kozak 30 ct. Michał Romaniuk 50 ct. Iwan Romaniuk 30 ct. Iwan Dwornik 40 ct. Baź Stupczyński 50 ct. Maryan Szpak 40 ct. Fedor Prociuk 20 ct. Stefan Sumaruk 40 ct. Petro Lelet 40 ct Albin Wołoszczuk 40 ct. Marcin Hreczuk 20 ct. Petro Hreczuk 10 ct. Jakim Majdaniuk 10 ct. Wasyl Doubenszczuk 20 ct. Michał Majdaniuk 10 ct. Teodor Dzuroniuk 20 ct. Mikoła Hryniuk 20 ct. Wasyl Matyczak 10 ct. Michał Josypczuk 20 ct. Stefan Dzuraniuk 20 ct. Nykoła Zimak 20 ct. Józef Jaszczyński 10 ct. Wasyl Dziuby 10 ct. Dmytro Kremeniuk 10 ct. Fedor Diaków 20 ct. Michał Szybziak 10 ct. Stefan Hreczuk 10 ct. Teodor Sorohan 20 ct. Wasyl Kozluk 30 ct. Petro Sorohan 20 ct. Onufry Koźluk 10 ct. Michał Hreczuk 20 ct. Stefan Hreczuk 20 ct. Iwan Sorohan 15 ct. Konstanty Sulima 10 ct. Już Perkatiuk 10 ct. Hryć Szwediuk 6 ct. Zachary Sorohan 20 ct. Jurko Lauruk 10 ct. Stefan Dziubej 10 ct. Józef Wołoszczuk 34 ct. Roman Bolechowski 33 ct. Iwan Matyczak 33 ct. Piotr Scherer 19 ct. razem 146 zł. i jeden ½ imperyał w złocie. (Dok nast).

OSTATNIA POCZTA

Według *Budapester Corresp.* wspólna rada ministrów, która odbyła się pozawczoraj pod przewodnictwem Najj. Pana, zajmować się miała przedłożeniami dla delegacyj, głównie zaś wspólnym preliminarzem na r. 1879 i sytuacyą zagraniczną w ogóle. Uchwały powzięte nie mogą być oczywiście przedmiotem sprawozdań dziennikarskich. Terminu zwołania delegacyj nie ustanowiono jeszcze, ale zdaje się, że zbiorą się najdalej w pierwszych dniach listopada.

Od wczoraj panuje ogromne wzburzenie w wszystkich okręgach wschodniej Bośnii — pisze korespondent *Politische Correspondenz* pod datą 10go września. Na rozkaz „rządu narodowego“ który nagle się zjawił w Wielkim Zworniku, każdy zdolny do broni mężczyzna bez różnicy wyznania ruszać musi do Graczanicy i doliny Spreczy. Pewien starzec nazwiskiem Huktiar, przemawia w *dżamiach* do ludu, głosząc, że został wysłany przez *szeik-ul-islama* w tej świętej missyi, aby prowadził walkę przeciw niewiernym i przyrzeka, że w 40 dniach wypędzi obcych przybyszów z Bośnii. Prorok sam będzie walczył za swych wiernych a *moslimowie* ujrzą niebawem znaki i cuda, których żaden śmiertelnik jeszcze nie widział. Tak zwanej komissyi rekrutacyjnej, która jeździ od wsi do wsi, aby zmuszać ludność do chwytania za broń, agitacya tego starca bardzo jest pomocną. Mahometanie ulegają namowom, a na wszystkich drogach i drożynach posawińskich roi się od wojowników proroka, spieszących do Graczanicy. Tylko chrześcijanie odmawiają posłuszeństwa naczelnikom powstania. W dwóch wsiach okręgu Dolna Tusla ruch powstańczy objawił się niewątpliwie w sposób najgwałtowniejszy. Dobaszyca i Miliacz liczą około 400 mężczyzn; ludzie ci popalili swoje domy i udali się z wszystkiem swem bydłem w góry. Pop dobaszycki, Stoian Popowicz, powiedział swojej małej gminie, że Chrystus nie pozwala walczyć przeciw chrześcijanom, którzy przybywają dla oswobodzenia chrześcijan, jednakże z obawy przed mahometanami należy się ukryć, dopóki nie wybije godzina wolności. W wszystkich chrześcijańskich wsiach w okolicy naśladuje męzka ludność ten przykład. Pozostałe w domu kobiety zapewniają mahometan, że mężowie ich udali się już do Graczanicy i że one same pozostały w domu. Posawina wysłała już przeszło 40,000 ludzi w pole; na 150,000 mieszkańców jest to niewątpliwie ogromny kontyngens. Begowie nie pominęli żadnego środka, aby zebrać tak ogromną liczbę ludzi. W Wielkim Zworniku wśród rozwinięcia niezwykłej pompy mianowano komendantem artyleryi Mehmed Bega Bojbutowicza. Ten magnat bośniacki własnym kosztem utrzymuje oddział liczący 1400 ludzi, z którym wykonał już kilka ekspedycyj połączonych z rabunkami w okolice Banjaluki i Bihaczu, cieszy się ogromną popularnością i agituje za tem, aby się bronić do ostatniej kropli krwi. Rozporządza on przeszło 34 działami i wielkim zapasem amunicyi, o której trudno powiedzieć, zkąd właściwie pochodzi. Powstańcy usypali silne szańce, są w posiadaniu fortecy Wielkiego Zwornika i silnych redut, które wznieśli byli Serbowie pod Bieliną w roku 1875 niedaleko wysp Bujuklińskich na rzece Drynie. Załoga zwornicka licząca około 800 ludzi pobratała się z powstańcami. Rokoszanie i żołnierze ściskali się, całowali i przyrzekli sobie nawzajem, że razem wyruszą przeciw nieprzyjacielowi. Oficerów w dniu tym nie było wcale widać. Dopiero nazajutrz 7go b. m. porozumieli się i oni z Ali Begiem, który *de facto* jest dzisiaj naczelnym komendantem Zwornika.

Korespondent stambulski *Pol. Corr.* donosi, że Porta na wystosowane do władz rossyjskich zapytanie, jak silną ma być armia bułgarska, którą zaczęto organizować, otrzymała odpowiedź, że stan milicyi bułgarskiej na stopie wojennej obliczono na 80.000 ludzi.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 18 września. Od komendy czwartego korpusu armii nadszedł następujący telegram: 26 brygada piechoty z XIII dywizyi wojsk dotarła 16 b. m. do Dubrawy nad Tinią, gdy tymczasem 25 brygada po zaciętej aż do nocy staczanej potyczce zajęła Lonczare i Krespicz. Dnia 17 b. m. XIII dywizya wojsk uformowała się do ataku na Nową Breczkę a 25 brygada rozwinęła się na lewem skrzydle nad Sawą *à cheval* drogi Samackiej, gdy tymczasem 26 brygada posunęła się w kierunku południowej strony Nowej Breczki. Wojska posuwały się naprzód wśród zaciętego ognia karabinowego i z początku tylko małą pomoc otrzymać mogły w artyleryi z powodu zupełnego braku punktów stosownych do ustawienia dział. Dopiero w dalszem posuwaniu się można było wprowadzić w ogień trzy baterye. Piechota dotarła aż do kresów miasta, zdobyła tam dwa szańce, z których jeden miał dwa działa, wtargnęła do tej miejscowości i zaraz ją zajęła. Opór nadzwyczaj był zacięty aż do ostatniej chwili. Potyczka skończyła się dopiero około 8 godziny wieczorem. Zdobyto dwa działa i dwa sztandary. Straty nie były jeszcze znane w chwili wysłania telegramu; wiadomo było tylko, że 4 oficerowie są ranni.

Berlin, 18 września. W sprawie poruszonej przez gabinet berliński zbiorowej akcyi mocarstw wobec Porty celem spieszniejszego wykonania traktatu berlińskiego, pisze *Nordd. Allg. Ztg.*: Rząd niemiecki zapewne nie zrobi już dalszych kroków w tej mierze, gdyż stan rzeczy polepszył się w skutek opuszczenia Batumu przez Turków. W ogóle inicyatywa niemiecka powstała w innej porze, gdy Porta zdawała się mniej być troskliwą o wykonanie traktatu.

Wiedeń, 19 września. (*Tel. pryw.*) Z Bukaresztu donoszą, że Rossyanie dezarmują i burzą fotyfikacye pod Rodosto. Gen. Totleben przybędzie w połowie października do Adryanopola i zabawi tam trzy miesiące.

Berlin, 19 września (*Tel. pryw.*) *Kreuzzeitung* potwierdza, że hr. Karolyi mianowany będzie austryackim posłem w Londynie.

Paryż, 19 września. (*Tel. pr.*) Gambetta miał w Romans przed zgramadzeniem złożonem z 10.000 słuchaczy mowę, w której usprawiedliwiał zachowanie się obecne republikan, rozwijał program wewnętrznej polityki i podnosił, że ewentualne ustąpienie marszałka Mac-Mahona wcale nie jest niebezpieczne, gdyż nowy prezydent natychmiast zostałby wybrany. Zresztą marszałek nie ma powodu do ustąpienia.

Londyn, 19 września. Na bankiecie konserwatystów w York przemawiał Lowther ganiąc aspiracye greckie i wyraził zdanie, że Europa nie będzie patrzeć obojętnie na wznowienie kwestyi wschodniej przez przesadne ambicye Grecyi.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 18 września 1878, godzina 2 min. 8. Losy kredytowe 163·25, Węg. akcye kredyt 202·—, Akcye anglo-austr. 97·50, Akcye banku Union 68.—, Akcye kolei Karola Ludwika 232·—, Akcye kolei północnej 203·25, Akcye kolei południowej 71·50, Akcye kolei Alföld 115 25, Akcye kolei Elżbiety 159·50, Akcye kolei Lwow-Czerniow. 127·50 Akcye kolei węg. północno-wschodniej 112 —, Akcye kolei Rudolfa 115·50, Akcye kolei Albrechta —·—, Węg. oblig. państw w złocie 62·—, Galic. oblig. indemn. 83 52, Losy z r. 1864 137.75, Akcye kolei siedmiogrodzkiej 109·25, Akcye banku obrotowego 101·—. Losy tureckie 22 80, Akcye kolei węg.-gal. —.—, Akcye kolei państwowej 255 —. Akcye banku związkowego 99·—, Rubel papierowy 1 21—, Wiedeńskie losy 89 80, Węgierskie losy 77·50, Mark. niem. 58·— Węgierska renta — —. Usposobienie silne.

Wiedeń, dnia 18 września, godzina 4, minut 15. Akcye kredytowe —·—, Anglo-austr. 97 25, Akcye banku Union —.—, Kolej Kar. Ludw. 232 50, Południowa 71 75, Renta pap. —·—, Galic. bank hyp. 90.—, Gal. oblig. indemn. 83·50, Gal. listy zastaw. banku włośc. 89·25, Losy z r. 1860 —·—, Napoleonsdor —·—, Rubel papierowy 1.20¾. Usposobienie —

Wiedeń, dnia 19go września, godzina 10 minut 40. Akcye kredytowe 234·40. Anglo-Austr. 49·20, Unionsbank 68·25. Kolej Karola Ludwika 233·—, południowa — — Rubel papierowy 1·20¾, Gal. listy zastawn. —·—, Gal. listy indemnizacyjne —·— Gal. bank rustykalny —·—, Losy z r. 1860 — — Napoleonsdor 9·39—. Usposobienie słabsze.

Odpowiedzialny redaktor Władysław Łoziński

Przyjechali do Lwowa.
dnia 19 września 1878.

Hotel Lazarusa.

Pp. Dr. S. Freudenthal z Tarnopola. R. Herzog z Poznania. K. Altmann z Wiednia. M. Hilferding z Wiednia. M. Rappaport z Stryja. K. Tauber z Czerniowiec. S. Welt z Czerniowiec.

Hotel Angielski.

Pp. L. Buszyński z Nadwórny. A. Sękowski z Krakowa. Dr. F. Hönig z Wiednia.

Hotel George'a.

Pp. J. br. Baum z Kopytkowa. W. Cikowski z Słobody. J. Nowicki z Czerniowiec. A. Ornstein z Tłumacza. A. Rakowski z Polski. L. Rychlicki z Bronicy. F. Orelli z Wiednia. K. Ronhetti z Wiednia. E. Saponow z Rossyi.

Hotel Europejski.

Pp. K. Ahrymowicz z Krakowa.

Hotel Kuhna.

Pp. R. Lewicki z Bednarowa. F. Rösch z Gródka.

Hotel Langa.

Pp. B. Aulich z Łackiego. I. Frankowski z Przemyśla. J. Hajek z Pragi.

Hotel Warszawski.

Pp. K. Załuski z Tarnowa. J. Gołębski. z Sławentyna. J. Koziebrodzki z Bukowiny. W. Myszkowski z Jarosławia. A. Witoszyński z Sanoka. Dr. M. Maciszewski z Brzeżan.

Odjechali ze Lwowa.

Pp. Arcy. Albrecht do Krakowa. L. hr. Paar do Krakowa. Groller do Krakowa. Hegedics do Krakowa. A. Reindl do Zaleszczyk. A. Bartels do Krakowa. J. Bocheński do Mużyłowa. A. Preiss do Krakowa. K. Romanowski do Paryża. J. Siemiątkowski na Wołyń.

Spostrzeżenia meteorologiczne

z dnia 19 września 1878 o godz. 7 rano
Barometr 733.51mm. Psychrometr suchy 10.4°C. Psychrometr wilgotny 9.3°C. Prężność pary 8.1mm. Wilgoć 87%. Zachmurzenie 5 Wiatr SE2. Ozon 7. Opad w mm. z ostatnich 24 godzin
Temperatura powietrza + 8.3°R
Barometr opada.

Pociągi kolejowe.

Przychodzą do Lwowa.

Z Krakowa: o godzinie 5 minut 22 rano (pociąg pospieszny); o godzinie 9 m. 27 wieczór (pociąg osobowy): o godz. 11 min. 8 przed południem (pociąg mieszany).

Z Podwołoczysk (na dworzec w Podzamczu): o godzinie 3 minut 2 rano (pociąg osobowy); o godzinie 3 min. 9 po południu pociąg mięszany);

Ze Stanisławowa: (na Stryj) do Lwowa (nr. 2) o godz. 8 min. 15 wieczór i (nr. 4) o godz. 4 min. 5 rano.

Z Podwołoczysk: (na dworzec lwowski główny): godz. 10 min. 43 wieczór (pociąg pospieszny); o godz. 3 min. 33 rano (pociąg osobowy): o godz 3 min. 39 po południu (pociąg mieszany).

Z Czerniowiec: o godzinie 9 minut 55 wieczor (pociąg pospieszny), o godzinie 3 minut 45 rano (pociąg mięszany); o godzinie 2 minut 50 po południu (pociąg mięszany).

Odchodzą ze Lwowa.

Do Podwołoczysk: (z Podzamcza): o godz. 11 minut 10 wieczór (pociąg osobowy); o godzinie 12 minut 27 w południe (pociąg mięszany).

Do Podwołoczysk: (z głównego dworca): o godzinie 5 min. 37 rano. (pospieszny); o godzinie 10 min. 44 wieczór (pociąg osobowy); o godz. 12 minut 5 w południe (pociąg mięszany).

Do Krakowa: o godzinie 11 min. 3 przed północą (pociąg pospieszny); o godz. 4 min. 33 rano (pociąg osobowy); o godzinie 4 minut 39 po południu (pociąg mięszany).

Do Czerniowiec: o godz. 6 min. 45 rano (pociąg pospieszny); o godzinie 11 min. 25 wieczór (pociąg mięszany); o godzinie 12 min. 30 z południa (pociąg mięszany).

Do Stanisławowa: (na Stryj): (poc. nr. 1) o godzinie 6 minut 40 rano: (pociąg nr. 3) o godzinie 5 minut 41 wieczór.

Pory niniejszego rozkładu jazdy odnoszą się do południka peszteńskiego, godz. 12 w Peszcie odpowiada godz. 2 i m. 20 we Lwowie.

Cennik lwowskiej izby handlowej i przemysłowej.
Lwów, dnia 18 września 1878.

	płacą (waluta austr.) zł. ct.	żądają (waluta austr.) zł. ct.
1. Akcye za sztukę.		
Kol. g. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	231 —	233 50
Kol. lwow.czer.-jas. „ 200 zł. m. k.	126 50	129 —
Banku hip. galic. 200 zł. w. a.	250 —	254 —
Banku kredyt. gal. po 200 zł. w. a.	216 —	220 —
(bez kupona)		
2. Listy zast. za 100 zł.		
Tow. kredyt. galic. 5% w. a.	85 65	86 50
„ „ „ 4% „	80 25	81 25
„ „ „ 5% okresowe	85 65	86 50
Banku hip. galic. 6% w. a.	90 —	91 —
Listy dłużne „ Z. kr. wł. 6% w. a.	90 —	91 50
3. Listy dłużne za 100 zł.		
Ogóln. roln. kred. Zakł. dla Gal. i Bukow. 6% los. w 15 lat.	90 25	91 30
Tow. kr. m. 6% w. a. w 15 lat.	— —	— —
„ „ 6% w. a. w 30 lat.	— —	— —
(bez kupona bieżącego)		
4. Oblig. za 100 zł.		
Indemniz. galic. 5% m. k.	83 50	84 50
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańskiego 6% w. a.	90 —	91
Pożyczki kraj. z r. 1873 po 6% w. a.	90 —	91 25
5. Losy Miasta Krakowa	14 25	15 50
Stanisławowa	19 —	21 —
6. Monety.		
Dukat holenderski	5 48	5 58
Dukat cesarski	5 54	5 64
Napoleondor	9 38	9 48
Półimperyał	9 59	9 72
Rubel rossyjski srebrny	1 71	1 81
„ „ papierowy	1 19½	1 21½
100 marek niemieckich	57 70	58 70
Srebro	100 —	101 50
Kupony w srebrze	99 50	101 —

Kurs giełdy wiedeńskiej.
dnia 16 września 1878.

	płacą.	żądają.
1. Dług Państwa.		
Jednolity dług Państwa w banknot. maj-listopad	60.25	60.40
luty-sierpień	60.35	60.50
Jednolity dług Państwa w srebrze. styczeń-lipiec	62.20	62 35
kwiecień-październik	62.20	62.35
Losy z roku 1839 całe	323.—	325.—
„ „ 1839 piąta część	320.—	322.—
„ „ 1854 po 250 złr.	106.50	107.—
„ „ 1860 po 500 złr. 5%	110.60	111.—
„ „ 1860 po 100 złr. 5%	119.—	120 —
„ „ 1864 (z premią) po 100 złr.	137.75	138.25
„ „ 1864 „ po 50 złr.	136 25	137.25
Renty Como po 42 lir. aus.	34 50	35.—
Listy zastaw. domen państw. po 120 złr. 5%	141.50	—.—
Austr. asyg. skarb. zwrotne 1878 5%	98 50	99.—
Austr. renta zł. wolna od podatk. 4%	71.—	71.20
2. Obligacye indemn. 5% za	—.—	—.—
Czech	102.—	103.—
Bukowiny	81 25	81.75
Galicyi	83 50	84.-
Niższej Austryi	104.50	105.—
Siedmiogrodu	73 50	74.50
Węgier	77.75	78.50
3. Inne pożyczki publiczne.		
Galic. pożyczka krajowa z r. 1873 6%	—.—	—.—
4. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	95.25	95.75
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	227.50	227.75
Niższo-austr. tow. eskomt po 500 zł.	720.—	730.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. bank. d. hndl. i prz. a 200 zł. wpł. 40%	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemski a 200 zł.	—.—	—.—
Banku narodowego a 600 zł.	788 —	790.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	—.—	—.—
Austr. tow. żeglugi par. po 500 zł. m.	453.—	455.—
Kol. Cesarzow. Elżbiety po 200 zł. m. k.	158.75	159.25
Kol. Preszów-Tarn. (w. c.) a 200 zł. w srbr.	— —	—.—
Półn. kolej po 1000 zł.	2025 —	2030 —
Kol. Kar. Ludwika po 200 zł. m. k.	230.50	231.—
Lwow. Czern. kolei po 200 zł. w. a. w sr.	127.50	128 —
Tow. kol. żel. państ. po 200 zł. m. k.	253.—	253.50
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	70.75	71.25
I. Kol. węg. gal. a 200 zł. w sr.	84 —	85.—
5. Listy zast. losowane		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6%	90.—	91.—
Powsz. austr. zakł. kred. ziem. 5% w sr.	107.—	108.—
Gal. zakł. kr. ziem. Krak. los. w 18 l. 6%	92.60	93 —
„ „ „ „ „ w 30 „ 7%	95.50	96.50
„ „ „ „ „ w 36 „ 5½	94.—	—.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4%	79.50	—.—
„ „ „ „ po 5%	85 30	85.80
„ „ „ „ po 5% w 37 latach zwrotne	85 30	85 80
Gal. banku hipot. po 6%	90.—	90.50
Gal. zakł. kred. włość. po 6%	84.25	89.75
Tow. kred. miejs. lw. w 15 l. wyl. po 6%	—.—	—.—
„ „ „ w 30 l. wyl. po 6%	—.—	—.—
Banku narodowego po 5%	—.—	—.—
Węg. tow. ziem. po 5½%	93.85	94.—
„ „ „ po 5%	86.50	87.—
6. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kol. Albrechta a 300 zł. 5% w. a.	68.75	69 —
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w cz.) a 300 zł. 5% w srebr.	— —	—.—
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	102 25	102.75
„ „ 100 zł. w. a.	95 50	96 50
Kol. gal. Kar. Ludw. po 300 zł. 5%	100.50	101.—
„ „ „ „ II. emisyi	99.40	99.80
„ „ „ „ III.	98 —	98.50
„ „ „ „ IV.	—.—	—.—
Kol. Lwow.-Czer.-Jas. III. emis. à 300 zł. 5% w srebrze z r. 1865	77.—	78.—
z r. 1867	80 50	81.—
z r. 1868	71.50	72.—
z r. 1872	68.—	68.50
Węg. gal. kol. à 200 zł. 5% w srebrze	—.—	66.—
7. Losy.		
Inst. kred. dla hand. i prz. po 100 zł. w. a.	163.—	163.50
Clarego po 40 zł. m. k.	28.75	29 50
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł m.	91.50	92 50
Keglevicha po 10 zł. m. k.	14.—	14.50
Losy miasta Krakowa	14.75	15 25
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	28.—	28.50
Palfiego po 40 zł. m. k.	—.—	—.—
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	15.—	16.—
Salma po 40 zł. m. k.	38.25	38.75
St. Genois po 40 zł. m. k.	34.—	35.—
Poż. miasta Stanisławowa po 20 zł. wa.	19.50	20.50
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k.	117.75	118.25
„ „ „ 50 zł m. k.	61.—	63.—
Waldsteina po 20 zł m. m.	22.75	23.25
Windischgrätza po 20 zł m. k.	28.50	29.—
Weksle (na 3 miesiące).		
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	— —	—.—
Berlin za 100 mark w. n. p.	— —	—
Frankfurt za 100 mark p.	— —	—
Hamburg za 100 mark w. p. n.	— —	
Londyn za 10 ft. szt.	117 15	117.45
Paryż za 100 fr.	46 60	46.70
Kurs złota.		
Dukąt cesarski men.	5.59.—	5.61.—
„ pełnej wagi	5.59.—	5.61 —
Korona	—.—	— —
20-frankówka	9.38.—	9.39.—
Rossyjski imperyał	9.62 —	9.64 —
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	100.10	100.20

Z lwowskiej izby handlowej i przemysłowej.
Telegrafowany kurs wiedeński.
z dnia 18 września 1878.

	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	60	35
„ „ w srebrze	62	—
Renta w złocie	71	35
Losy pożyczki z roku 1860	110	75
Akcye banku wiedeńskiego	781	—
„ „ kredytowego	230	50
Londyn	117	45
Srebro	100	30
Napoleondor	9	40
Dukat cesarski men	5	62
100 marek niemieckich	57	95

Dziennik Urzędowy.

(5440 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 4080. C. k. sąd powiatowy w Bolechowie zawiadamia, że celem ściągnięcia wywalczonej przez Fischla Wohla sumy 145 zł. z pn. realność pod l. 116 w Hoszowie położona, ciała tabularnego niestanowiąca a Jana i Julii Montasiewiczów własna w sądzie tutejszym dnia 11 października, 11 listopada i 9 grudnia 1878 każdym razem o godzinie 10 rano na pierwszych dwóch terminach tylko za lub powyżej, na trzecim terminie i poniżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Cena szacunkowa wynosi 400 zł., wadyum 40 zł.

Resztę warunków licytacyi można w sądzie tutejszym przejrzeć.

Bolechów 21 maja 1878.

(5284 1—3) **Edykt.** L. 7192.

C. k. sąd powiatowy w Nisku wiadomo czyni, że na zaspokojenie pretensyi Sebastyana Walickiego w kwocie 132 zł. zpn. licytacyjna sprzedaż realności gruntowej w Kamieniu pod nk. 376/362 położonej Walentego Walickiego własnej i ciała tabularnego nieposiadającej, odbędzie się w gmachu sądowym w 3 terminch, a to na dniu 30go października, 13 listopada i 27 listopada 1878 każdym razem o godzinie 11 rano.

Chęć kupienia mający mogą protokół zastawniczego opisania i oszacowania i warunki licytacyi przejrzeć w tutejszo-sądowej kancelaryi. Nisko dnia 18 lipca 1878.

(5170 1—3) **Edykt.** L. 39470.

Lwowski c. k. Sąd krajowy jako handlowy zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Chaima Hersza Buchholz, iż w sprawie Arona Proch przeciw niemu o zapłacenie sumy wekslowej 75 złr. w. a. zpn. wykaz zapłaty z 6 lipca 1878 l. 33787, adwokatowi Dr. Berlinerowi uchwałą z dnia dzisiejszego do l. 39470 z substytucyą adwokata Dr. Raresa — ustanowionemu kuratorowi pozwanego się doręcza.

Z c. k. Sądu krajowego jako kandlowego.
Lwów dnia 17 sierpnia 1878.

(5352) **Ogłoszenie.** L 41138.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza niniejszem że firma „Józef Malicki“ w rejestrze handlowym dla firm pojedynczych dnia 10 sierpnia 1878, wykreśloną — zaś firma „Józef Malicki & Ludwik Oktaw Krzeczkowski“ w rejestrze handlowym dla firm spółkowych dnia 10 sierpnia 1878 wpisaną została i przy niej w rubryce 6 uwidoczniono; że spółka jest jawną i zawiązaną została na podstawie umowy ustnej dnia 10 maja 1878, że przedmiotem tej spółki jest handel sukniami męzkiemi [krawiecki] że przy podpisywaniu tej firmy używać się będzie „J. Malicki i Krzeczkowski“ i że do podpisywania tej firmy uprawnionym jest jedynie tylko p. Ludwik Oktaw Krzeczkowski z wyraźnem wyłączeniem Józefa Malickiego, wreszcie że spółkę tę zewnątrz tylko p. Ludwik Oktaw Krzeczkowski zastępować ma prawo, mając udział w własności pięciu szóstych części.

Lwów dnia 17 sierpnia 1878.

(5376 1—3) **Edykt.**

L. 9259. C. k. sąd powiatowy w Leżajsku niniejszym edyktem zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Kopla Oehlbauma, że w sporze sumaryczny Bazylego Miluszka przeciw niemu i Synie Orbachowi o oddanie weksla na 130 zł. w. a. opiewającego lub zapłacenie kwoty 130 zł. w. a. z pn. zapadł w dniu 6 czerwca 1878 do l. 5803 cyw. wyrok pozwanym do rąk Kepla Oehlbauma doręczyć się mający.

Ponieważ miejsce pobytu Kopla Oehlbauma nie jest wiadomem, przeto c. k. sąd powiatowy w Leżajsku ustanawia dla niego na jego koszt i szkodę kuratorem Antoniego Lukschandla z Leżajska i temuż wyrok z d. 6 czerwca 1878 do l. 5803 cyw. dla pozwanych przeznaczony doręcza.

Leżajsk dnia 19 sierpnia 1878.

(5394 1—3) **Edykt.** L. 6563.

Uchwałą c. k. Sądu obwodowego w Tarnowie z dnia 14 października 1875 do L. 15522 Józef Drzyzga z Wojsławia uznany został za marnotrawcę.

Kuratorem ustanawia się Michała Saramę gospodarza w Wojsławiu.

C. k. Sąd powiatowy,
Mielec dnia 27 października 1875.

(5239) **Edykt.**

L. 14465. C. k. sąd krajowy jako handlowy w Krakowie poleca zanotowanie przy firmie pojedynczej O. A. Fränckla wciągniętej w rejestra handlowe w moc uchwały z d. 19 maja 1868 l. 7677, iż odtąd ta firma brzmieć będzie: O. A. Fränkel, handel kos i noży oraz handel komisowy zbożem w Krakowie, którą firmę podpisywać będzie Osiasz Aron Fränkel, jako właściciel tejże: O. A. Fränkel, zaś prokurzystą tej firmy jest Marek Fränkel, który podpisywać będzie pp. O. A. Fränkel, M. Fränkel.

Kraków dnia 31 maja 1878.

(5448 1—3) **Edykt.** L. 7875.

C. k. Sąd powiatowy w Nisku wiadomo czyni, że na zaspokojenie pretensyi Maryanny Cagarowej w kwocie 5 złr. 25 ct. w. a. zpn. licytacyjna sprzedaż realności gruntowej w Racławicach pod l. k. 41 położonej w gmachu sądowym przedsięwziętą będzie w terminach 9 października 1878, 6 listopada 1878 i 4 grudnia 1878 o godzinie 11 rano.

Protokoły zastawniczego opisania i oszacowania tej relności i warunki tej licytacyi można przejrzeć w tutejszo-sądowej kancelaryi. C. k. Sąd powiatowy.

Nisko dnia 20 sierpnia 1878.

(5336 1—3) **Edykt.** L. 11256.

C. k. sąd obwodowy w Przemyślu uwiadamia z życia i miejsca pobytu nieznanego Józefa Rubin że Salomon Spiegel przeciw niemu nakaz zapłaty sumy wekslowej 38 złr. 54. ct. z pn. z dnia 31 grudnia 1878 l. 18218 uzyskał.

Dla pozwanego Józefa Rubin ustanawia się kuratorem adw. Dra. Gawła zastępcą zaś adwokata Dra. Łużeckiego i poleca pozwanemu by porozumiał się z kuratorem któremu rzeczony nakaz zapłaty doręczono co do swej obrony lub też by sądowi inego pełnomocika wcześnie wskazał ileże w razie przeciwnym skutki zaniedbania sobie tylko przypisywać będzie winien.

Przemyśl dnia 28 sierpnia 1878.

(5262) **Obwieszczenie.**

L. 8000. Złoczowski c. k. sąd obwodowy jako handlowy podaje do wiadomości, że wskutek uchwały z dnia 27 lipca 1878 l. 5474 w rejestrze handlowym dla firm wspólnych II str. 71, 72 n. 21/3 przy zapisanej tamże pod firmą „Brodzki młyn parowy“ w spółce akcyjnej zaprotokołowano dnia 27 sierpnia 1878.

a) wykreślenie występujących z rady zawiadowczej członków Franciszka Schnell i Oktawa Sala i

b) wpisanie wybranych w ich miejsce do rady zawiadowczej przez walne zgromadzenie akcyonaryuszów rzeczonej spółki dnia 17 maja 1878 w Brodach odbyte, Artura Schnell właściciela dóbr w Starych Brodach zamieszkałego i Adolfa H. Byk, kupca w Brodach zamieszkałego.

Złoczów dnia 2 września 1878.

(5327) **Obwieszczenie.**

L. 14446. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu jako sąd handlowy zarządził wpisać w rejestr firm towarzystw zarobkowych i gospodarczych przy firmie „towarzystwo zaliczkowe w Zbarażu stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką“, że na miejsce dr. Józefa Barzyckiego dyrektorem towarzystwa jest Leopold Kukawski.

Tarnopol dnia 4 września 1878.

(5361 1—3) **Edykt.**

L. 14821. Na miejsce zmarłego komisarza konkursowego c. k. sędziego powiatowego Dominika Dipoltera w Białej ustanawia c. k. sąd krajowy c. k. adjunkta i tymczasowego kierownika c. k. sądu powiatowego w Białej p. dr. Samuela Sango komisarzem konkursowym masy upadłości Edwarda Kaglera byłego kupca w Białej co się niniejszem do powszechnej podaje wiadomości.

Kraków 6 września 1878.

(5323 1—3) **Edykt.**

L. 62092. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż na prośbę Jerzego Poschingera, wydzielenie gruntów z części dóbr Korczyn, utworzenie z nich nowego ciała tabular., na rzecz Alberta Podhoredeckiego, przeniesienie do tego ciała tabularnego ciężarów jako hipotek biernych, intabulowanie w stanie biernym tego nowego ciała, ewikcyi do wysokości 10.0000 złr. w. a. na rzecz Jerzego Benedykta 2ga im. Poschingera, nakoniec o zaintabulowanie praw własności Jerzego Benedykta 2ga imion Poschingera do części dóbr Korczyn, pod dniem dzisiejszym pozwolono.

Poniewa nazwiska, egzystencya i miejsce pobytu spadkobierców Hordyńskiego nie są znajome a zatem c. k. sąd krajowy do zastępywania ich, tutejszego adwokata dr. Roberta Czajkowskiego z substytucyą dr. Simona Schaffa kuratorem mianował i temuż uchwałę powyższą doręczył.

Lwów dnia 22 czerwca 1878.

(5516 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 15596. Z końcem sezonu letniego a mianowicie z końcem bieżącego miesiąca zwijają się następujące obiegi pocztowe:

1. Poczta osobowa pomiędzy dworcem kolejowym w Krakowie i Starym Sączem.

2. Jazda pospieszna nowego systemu na przestrzeniach między Iwoniczem i Krosnem jako też między Lubieniem wielkim i Lwowem, nareszcie między Stryjem i Skolem.

Natomiast zaprowadzają się równocześnie:

1. Poczty osobowe między Krakowem (dworcem) i Nowym targiem.

2. Poczta karyolkowa między Stryjem i Skolem.

3. Jazdy posłańcze między Nowymtargiem i Starym Sączem dalej między Muszyną i Krynicą i między Iwoniczem i Miejscem.

Z dniem 30tym. b. m. ustaje także urzędowanie urzędów pocztowych w Zegiestowie i Truskawcu.

Co się niniejszem podaje do publicznej wiadomości.

Lwów dnia 15 września 1878.

Kundmachung.

Mit Schluß der Sommersaison nämlich mit Ende d. M. werden folgende Postcurse eingestellt:

1. Die Personenpost zwischen Krakau Bahnhof Alt-Sandec.

2. Die Eilfahrt neuen Sistems auf der Strecke Iwoniez-Krosno und jene zwischen Lubien wielki und Lemberg, dann Stryj und Skole.

Dagegen werden gleichzeitig wieder eingeführt:

1. Die Personenposten Krakau Bahnhof Neumarkt.

2. Die Cariolpost Stryj und Skole.

3. Die Botenfahrten Neumarkt und Alt-Sandec, weiter Muszyna und Krynica und Iwonicz und Miejsce.

Die Amtswirksamkeit der Postämter Żegiestów und Truskawiec wird mit 30 d. M. eingestellt.

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Lemberg am 15 September 1878.

Ogłoszenie.

L. 12967. W Imieniu Jego Cesarskiej Mości! C. k. sąd krajowy w sprawach karnych we Lwowie orzekł na podstawie §§. 489 i 493 ustawy o postępowaniu karnem i § 37 ustawy prasowej wskutek wniosku c. k. Prokuratoryi państwa, że treść artykułu umieszczonego w numerze 212 czasopisma „Dziennik Polski" z dnia 14 września 1878, pod napisem „Aforyzmy polskie" po wypadkach 1875—1878 zawiera w sobie znamiona zbrodni z § 65 a. ustawy karnej, że zatem zarządzona przez c. k. Prokuratoryę państwa konfiskata tego numeru czasopisma „Dziennik Polski" jest usprawiedliwioną, dalsze rozpowszechnienie treści tego inkryminowanego artykułu wzbronionem i że zabrany nakład ma być zniszczonym.

Co się do publicznej wiadomości podaje.

Lwów dnia 17 września 1878.

(5442 1—3) **Edykt.** L. 6701.

C. k. sąd powiatowy w Jarosławiu edyktem niniejszym wiadomem czyni iż na żądanie Heleny Grüber celem zaspokojenia wierzytolności 3360 złr. z procentem 6% od 12 maja 1877 i kosztami w kwocie 13 zł. 91 ct. i 33 złr. 62 ct. przymu owa sprzedaż przez publiczną licytacyę pod l. 103 w Jarosławiu położonej wedle pozycyi 10 i 11 haer. Tyburcyi Grüber realności w dwóch terminach a mianowicie 30 października i 29 listopada 1878 każdym razem o godzinie 10 rano w gmachu sądu powiatowego w Jarosławiu.

Jako cena wywołania ustanowioną zostaje cena szacunkowa 10934 złr. i sprzedaż przy ustanowionych terminach niżej ceny wywołania nie nastąpi.

Wadyum 1100 w. a.

Gdyby realność pod l. 103 w Jarosławiu przy ustanowionych dwóch terminach nad lub przynajmniej za cenę wywołania sprzedaną nie została natenczas dla ułożenia ułatwiających warunków wyznacza się termin sądowy na dzień 31 grudnia 1878 z tem oznajmieniem iż niestawający na tym termienie wierzycieli hipoteczni jako do większości głosów stawających przystępujący uważani będą.

Jarosław 6 lipca 1878.

(5515) **Konkurs.** L. 1436.

Celem obsadzenia posady adjunkta w randze IX klasy a względnie posady koncepisty skarbowego w randze X klasy przy c. k. Prokuratoryi skarbu we Lwowie Kompetenci wniesą swe podania zaopatrzone dowodami wymogów prawnych i znajomości języków krajowych w przeciągu czterych tygodni do Pana c. k. Prokuratora skarbowego we Lwowie.

We Lwowie dnia 16 września 1878.

(5484 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 5385. C. k. sąd powiatowy w Rymanowie przeprowadzi w zabudowaniu sądowem dnia 7 października, 2 listopada i 2 grudnia 1878, każdym razem o godzinie 10 przed południem celem ściągnienia przez Jakóba Birona wywalczonej sumy 130 zł. w. a. z pn. przymusową sprzedaż realności włościańskiej, w Daliowej pod lk. 72 rep. 43 położonej, ciała tabularnego nie stanowiącej, dłużnika Wania Kuriawy własnej.

Cena szacunkowa realności tej wynosi 580 zł. w. a.

Wadyum 10 proc. ceny takowej.

Resztę warunków, tudzież akt opisania i oszacowania, można przejrzeć w sądzie.

Rymanów 24 sierpnia 1878.

(5334 1—3) **Edykt.**

L. 2719. Do spadku po Janie Piorkowskim z Łowczowa konkuruje tegoż syn, Michał Piorkowski, sądowi z miejsca pobytu i życia niewiadomy.

Wzywa się więc takowego, ażeby w 6 tygodniach o miejscu swego pobytu sąd zawiadomił, inaczej pertraktacya z ustanowionym kuratorem, Maciejem Włodkiem. będzie przeprowadzoną.

Z c. k. sądu powiatowego.

Tuchów dnia 5 sierpnia 1878.

(5338 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 9526. C. k. sąd obwodowy w Tarnowie ustanawia dla Süssla Damaska, Fiszla Kleinmana i Jettę Kleinmann z miejsca pobytu niewiadomych, celem doręczenia im uchwał w sprawie egzekucyjnej sprzedaży 872/4704 części połowy dóbr Uście w dniach 18 listopada 1875 l. 17024, dnia 24 lutego 1876, l. 802 zapadłych i zapaść mogących kuratora w osobie pana adwokata dra Malawskiego z substytucyą adwokata dra Ringelheima, i o tem Süssla Damaska, Fiszla Kleinmanna i Jettę Kleinmann zawiadamia.

Tarnów 13 czerwca 1878.

(5151 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 4780 C. k. sąd powiatowy w Stryju podaje do publicznej wiadomości, że na prośbę Gittli Laje Seemann w celu zaspokojenia pretensyi 150 zł. w. a. z pn. odbędzie się w dniach 10 października 1878, 24 października 1878, 14 listopada 1878, każdym razem o godzinie 10 przed południem w sądzie tutejszym publiczna sprzedaż opisanych gruntów w Uhersku położonych pod lk. 104 sub. rep. 57 a do Iwana Kozaka należących.

Jako cenę wywołania stanowi się kwota 400 zł. w. a. jako wartość z sądowego oszacowania wynikłą.

Każdy, chcący wziąść udział w licytacyi winien złożyć 10 proc. od ceny wywołania to jest kwotę 40 zł. w. a. jako wadyum do rąk komisyi licytacyjnej, co do reszty warunków można się poinformować w tutejszosądowej registraturze lub w terminie licytacyjnym przy komisyi.

Stryj dnia 24 kwietnia 1878.

(5347 1—3) **Edykt.**

L. 1074. C. k. sąd powiatowy w Ropczycach wiadomem czyni, że w Szkodny dnia 19 września 1868 r. zmarła włościanka Maryanna Nieplowa z pozostawieniem pisemnego ostatniej woli rozporządzenia, które w ogólnym pożarze miasta Ropczyc w r. 1873 uległo zniszczeniu na treść którego atoli świadkowie w tutejszym sądzie przesłuchani zostali. Po zmarłej pozostały dwie córki, z których Agata zamężna Pilarska vel Pilarz do spadku się oświadczyła, zaś Maryanna zamężna Czajewa, pomimo kilkakrotnego wezwania oświadczenia nie wniosła. Wzywa się zatem tę ostatnią. by w przeciągu jednego roku, licząc od dnia niżej wyrażonego tu do sądu się zgłosiła i oświadczenie swe do spadku wniosła, w przeciwnym bowiem razie część spadku nie przyjęta, dla której tymczasem kurator spadku w osobie sekretarza gminy Karola Kesslera ustanowiony został, jeżeliby się nikt do niej nie oświadczył, przez skarb państwa jako bezdziedziczna ściągniętą będzie.

Ropczyce dnia 8 maja 1878.

(5496) **Ogłoszenie.** L. 43.

C. k. komisya hipoteczna zawiadamia, że dochodzenia miejscowe celem założenia księgi hipotecznej dla gminy Woli Brzosteckiej dnia 21 września 1878 rozpoczyna.

Każdy, kto ma interes prawny w zbadaniu stosunków posiadania, może się zgłosić i wszystko przytoczyć, co dla wyjaśnienia lub ochrony swych praw za stosowne uzna.

Pilzno dnia 17 września 1878.

(5497 1—3) **Edykt.**

L. 22032. C. k. sąd krajowy zawiadamia niniejszym edyktem, że wskutek odezwy c. k. sądu krajowego we Lwowie z dnia 20 lipca 1878 l. 35780 celem zaspokojenia należącej się c. k. uprz. gal. akc. bankowi hipotecznemu we Lwowie" od p. Marcina Peterseima sumy 460 złr., 460 złr. i 9518 złr. z przynależytościami odbędzie się licytacyjna sprzedaż realności pod l. 15 dz V w Krakowie położonej p. Marcina Peterseima własnej w trzech terminach t. j. dnia 26 listopada 1878, 8 stycznia 1879 i 13 lutego 1879 każdym razem o godzinie 10 rano w gmachu c. k. sądu krajowego w biurze pod nr. 9 a to pod następującemi warunkami:

Cenę wywołania stanowi wartość realności przy udzieleniu pożyczki bankowej przyjęta w sumie 25000 złr. w. a. poniżej której przedmiotem sprzedaży będąca realność na pierwszych dwóch terminach sprzedaną nie zostanie, na trzecim atoli nawet poniżej ceny szacunkowej, jednakowoż nie niżej sumy długów hipotecznych na tej realności ciążących.

Każdy z licytujących winien przed rozpoczęciem licytacyi złożyć do rąk komisyi licytacyjnej jako zakład (wadyum) 10 prc. ceny wywołania 25.000 t. j. sumę 2500 złr. bądź w gotowiznie, bądź w książeczkach galic. kasy oszczędności, bądź w gal. obligacyach indemnizacyjnych lub też w obligacyach długu państwa, albo też w listach zastawnych towarzystwa kredytowego ziemskiego c. k. uprzyw. gal. akcyjnego banku hipotecznego lub c. k. uprzyw. austr. banku narodowego w Wiedniu. Obligacye listy zastawne i listy hipoteczne obliczone będą według kursu tychże ogłoszonego w ostatnim przed licytacyą numerze urzędowej „Gazety Lwowskiej."

Wadyum nabywcy będzie zatrzymane i w depozycie sądowym złożone, a o ile w gotowiźnie było złożone w cenę kupna wliczonem zostanie, zaś wadya innych licytujących po ukończeniu licytacyi będą im zwrócone.

Reszta warunków licytacyjnych tudzież wyciąg tabularny przejrzane być mogą w tut. sąd. registraturze, zaś w dzień licytacyi u komisyi licytacyjnej.

O czem c. k, sąd krajowy we Lwowie, strony interesowane, tudzież wszyscy wierzyciele hipoteczni z miejsca pobytu znani, do rąk własnych, ci zaś, którzy dopiero po dniu 10 lipca 1878 prawo zastawu na rzeczonej realności nabyli, tudzież wierzyciele z miejsca pobytu nieznani, lub którymby uchwała niniejsza niedość wcześnie lub wcale doręczoną nie została do rąk ustanowionego kuratora p. adw. dr. Rudolfa Starzewskiego w Krakowie z substytucyą p. adw. dr. Trojnalskiego w Krakowie zawiadomienie otrzymują.

Kraków dnia 23 sierpnia 1878.

(5385 1—3) **Konkurs.**

L. 15960. Na posady c. k. ekspedyentów pocztowych:

1) w Firlejowie w powiecie Rohatyńskim za kontraktem służbowym i kaucyą w kwocie 200 zł. z rocznemi poborami płacy 150 zł. ryczałtu kancelaryjnego 40 zł. i ryczałtu 400 zł. za utrzymywanie codziennej jednorazowej jazdy posłańczej do Sanczyna ewentualnie ryczałtu w drodze ugody ustanowić się mającego na wypadek, gdyby wymieniona jazda została zmienioną na pocztę pieszego.

2) w Zabiem w powiecie Kossowskim za kontraktem służbowym i kaucyą 200 zł. z rocznemi poborami płacy 150 zł. ryczałtu kancelaryjnego 40 zł. i ryczałtu za codziennego posłańca pieszego do Uściedyk i napowrót w kwocie 350 zł. Kompetenci o tę posadę winni się oświadczyć jak wysoki ryczałt roczny wymagaliby w razie gdyby poczta piesz-posłańcza do Uściedyk została zmienioną na jazdę posłańczą.

Podania należy wnieść co do pierwszej posady w przeciągu dwóch, co do drugiej zaś w przeciągu czterech tygodni do ces. król. krajowej Dyrekcyi poczt we Lwowie.

Lwów dnia 11 września 1878.

(5420 1—3) **Edykt.**

L. 5093. C. k. sąd powiatowy w Delatynie wiadomo czyni, że na żądanie Izraela Nagla publiczna egzekucyjna sprzedaż realności pod lk. 7 w Glinkach położonej ciała tabularnego nestanowiącej Wasyla Petliwczuka własnej, ze wszystkiemi do tej realności należącemi w protokole z dnia 10 marca 1876 l. 2049 opisanemi gruntami w trzech terminach a to: 31 października, 28 listopada 1878 i 11 stycznia 1879 każdym razem o godzinie 10 przed południem w izbie sądowej pod następującemi warunkami sprzedaną zostanie:

1) Za cenę wywołania ssanowi się wartość szacunkowa w kwocie 187 złr. w. a.

2) Każdy chęć kupienia mający złoży przed licytacyą do rąk komisyi licytacyjnej jako zakład 10 pr. sumy wywołania t. j. kwotę 18 zł. 70 ct. w gotówce.

Resztę warunków w tutejszo-sądowej registraturze przejrzeć można.

Delatyn dnia 30 sierpnia 1878.

(5237 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 13277. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości publicznej, że w celu zaspokojenia wierzytelności Aleksandra Winter w kwocie „2000 zł. z pn., odbędzie się przymusowa sprzedaż publiczna następujących realności domowych i gruntów w tabuli miasta Tarnopola na imię Kajetana Krzysztofowicza zapisanych jako to: 1) realności pod l. tp. 1167 w Tarnopolu jak Dom. I, pag. 110, n. 12 haer., w wartości szacunkowej 5035 zł. 95 ct.; 2) realności pod l. tp. 868 w Tarnopolu jak Dom. XV, pag. 307, n. 9 haer., jako też do niej należących ogrodów; 3) ogrodów jak Dom. 15, pag. 307, n. 9 haer. i Dom. 5, pag. 11, n. 8 haer. włącznej wartości szac. 2621 zł. 61 ct.; 4) pół dnia pola czyli raczej siódmej części z 1/6 części z 21 dni pola jak Dom. 5, sub. p. 426, n. 15 haer., tudzież pół dnia pola jak Dom. II, sub. pag. 53, n. 15 haer., razem wartości szac. 562 zł.; 5) dwóch dni pola Dom. 3 civ. pag. 193, n. 17 haer., wartości szac. 472 zł. 80 ct.; 6) pół dnia pola jak Dom. III, sub. pag. 497, n. 6 haer., w wartości 304 zł. 68 ct.; 7) 5 1/2 dni pola jak Dom. 2, sub. pag. 394, n. 11 haer. i Dom. II civ. pag. 208 n. 13 haer, w wartości szac. 1351 zł.; 8) 5 dni pola z 1/3 części 18 1/2 dni pola, Dom. 5, sub. pag. 48, n. 13 haer. na dniu 18 października 1878 o godzinie 10 rano, na trzecim terminie pod lżejszemi warunkami, nawet niżej wartości szacunkowej, w tutejszym sądzie w biurze nr. 4. Licytanci obowiązani będą złożyć jako wadyum tylko 5 proc. ceny szacunkowej w gotówce lub w książeczkach galicyjskiej lub tarnopolskiej kasy oszczędności, lub publicznych papierach wartościowych.

Nabywca ma złożyć w 60 dniach po prawomocności aktu sprzedaży 1/3 część ceny kupna w gotówce, resztę zaś w 30 dniach po prawomocności tabeli p łatniczej w gotówce lub przejęciem wierzytelności hipotecznych w cenę kupna wchodzących. Bliższe określenie warunków licytacyjnych i akt oszacowania przeglądnąć można w registraturze tutejszego sądu.

O czem się zawiadamia niewiadomych z miejsca pobytu i życia Annę Fiałkowską urodz. Krzysztofowicz, Franciszka i Teresę Rumpelmajer, tudzież wszystkich wierzycieli hipotecznych, którzyby po dniu 10 kwietnia b. r. do tabuli z prawami swemi weszli, lub którymby uchwała licytacyę rozpisująca z jakiegokolwiekbądź powodu przed terminem doręczoną być nie mogła, przez ustanowionego kuratora adw. dr. Glogiera z zastępstwem adw. dr. Horowitza, innych wierzycieli zaś do rąk własnych.

C. k. sąd obwodowy,

Tarnopol dnia 19 sierpnia 1878.

(5509 1—3) **Ogłoszenie konkursu.**

L. 6843/p. Celem obsadzenia dwóch posad starostów powiatowych w VII a ewentualnie sekretarzy Namiestnictwa w VIII randze, rozpisuje się niniejszem konkurs do 10 października 1878.

Ubiegający się o jedną z tych posad winien wnieść swoje podania zaopatrzone w dowody ukończonych studyów prawniczych i znajomości języków krajowych — w właściwej drodze służbowej do c. k. Prezydyum Namiestnictwa.

Z Prezydyum c. k. Namiestnictwa

We Lwowie dnia 15 września 1878.

(5404) **Ogłoszenie.** L 13611.

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!

C. k. sąd krajowy w sprawach karnych we Lwowie orzekł na podstawie §§. 489 i 493 ustawy o postępowaniu karnem i §. 37 ustawy prasowej w skutek wniosku c. k. Prokuratoryi państwa, że treść artykułu umieszczonego w numerze 207 czasopisma „Dziennik Polski" z dnia 8 września 1878 pod napisem: „Kronika lwowska" zawiera w ustępie wstępnym aż do słów: „jaki im się podoba" znamiona występku z §. 300 u. k., zaś w dalszych ustępach aż do słów: „tkwi w pamięci" a następnie od słów: „Gorzej nierównie" aż do słów: „natychmiast skonfiskowanym" zawiera w sobie znamiona występku z §. 491 u. k. i z art. V ustawy z 17 grudnia 1862 l. 8 dz. p. p. z r. 1863, że zatem zarządzona przez c. k. Prokuratoryę państwa konfiskata tego numeru czasopisma „Dziennik Polski" jest usprawiedliwioną, dalsze rozpowszechnienie treści tego inkryminowanego artykułu wzbronionem i że zabrany nakład ma być zniszczonym.

Co się do publicznej wiadomości podaje.

Lwów dnia 11 września 1878.

(5387) **Ogłoszenie.** L. 4925.

C. k. Sąd powiatowy w Lubaczowie wiadomo czyni, że dochodzenia miejscowe w sprawie założenia ksiąg gruntowych w gminie katastralnej Sieniawka na dniu 28 października 1878 rozpocznie.

Każdy, kto ma interes prawny w zbadaniu stosunków posiadania może się zgłosić i wszystko wytoczyć co dla wyjaśnienia lub obrony swych praw za stósowne uzna.

C. k. Sąd powiatowy.

Lubaczów dnia 9 września 1878.

(5433 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 15842. Odnośnie do obwieszczenia z dnia 28 lipca, l. 13841, podaje się do publicznej wiadomości, iż wskutek polecenia ministerstwa handlu z dnia 7 września b. r. l. 1472/M. H., przesyłać można od 12 września b. r. bezpłatnie listy zwykłe także do osób należących do II armii, do zmobilizowanej król. węgierskiej 83 brygady obrony krajowej, do 4 pułku huzarów, jakoteż do osób należących do wszystkich komend, oddziałów i zakładów wojskowych c. k. marynarki i c. k. obrony krajowej w Dalmacyi (z wyjątkiem c. k. komendy wojskowej i obrony krajowej w Zadarze).

Przypomina się oraz dokładne adresowanie posyłek jako też i to, że oprócz korespondencyj zwykłych i listów pieniężnych, (które to ostatnie podlegają opłacie) innych posyłek (frachtów) wartościowych aż do dalszego zarządzenia do wojsk okupacyjnych, nadawać nie można.

Lwów dnia 11 września 1878.

Kundmachung.

Im Nachhange zu der h. o. Kundmachung vom 28 Juli l. J. Zl. 13841 wird zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß zu Folge h. Handels-Ministerium-Erlaßes vom 7 September l. J. Zl. 1472/H.M. wird zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß auch den Correspondenzen der anspruchsberechtigten Personen aller in den Verband der II Armee gehörigen Commanden-Truppen und Anstalten der mobilisirten königl. ungarischen 83 Landwehr-Brigade, des 4 Husarenregiments endlich der anspruchsberechtigten Personen sämmtlicher Commanden, Truppen und Anstalten des k. k. Heeres, der k. k. Kriegsmarine und der k. k. Landwehr in Dalmatien (mit Ausnahme des k. k. Militär und Landwehr-Commandos in Zara im Sinne des § 3 der Dienstvorschrift für die Feldpost der k. k. Armee die Portofreiheit vom 12 September l. J. an zugestanden wurde.

Es wird bei dieser Gelegenheit die genaue Adreßirung dieser Correspondenzen, wie auch das in Errinnerung gebracht, daß außer den gewöhnlichen Correspondenzen und Geldbriefen, (welche letztere portopflichtig sind) keine andere Fahrpostsendungen an die k. k. Ocupationstruppen angenommen werden dürfen.

Lemberg am 11 September 1878.

(5476) 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 1726. C. k. sąd powiatowy w Brzostku podaje do publicznej wiadomości, że celem wydobycia wierzytelności małżonków Jana i Zofii Berków własnej, w ilości 200 zł. z przynależytościami odbędzie się egzekucyjna sprzedaż realności pod l. 3 rep. 17 w gminie Kamienicy dolnej położonej, dłużniczki Magdaleny 1 Kołek 2 voto Jasik własnej, naznaczając ku temu trzy termina a to dnia 19 września, 17 października i 21 listopada 1878 każdym razem o godzinie 10 przed południem w sądzie powiatowym w Brzostku z tem dodatkiem, że realność ta wedle ustępu 2 warunków licytacyjnych przy pierwszych dwóch terminach powyżej ceny szacunkowej, zaś przy trzecim terminie poniżej ceny szacunkowej sprzedaną być może a gdyby na żadnym z powyższych terminów sprzedaną nie była, natenczas wyznacza się termin na dzień 19 grudnia 1878 o godzinie 10 przed południem do ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych.

Cena szacunkowa wywoławcza wynosi 2000 zł.

Wadyum 10%.

Resztę warunków licytacyjnych wolno w tutejszej registraturze przejrzeć.

Z c. k. sądu powiatowego.

Brzostek dnia 6 czerwca 1878.

(5341 2—3) **Edykt.**

L. 2936. C. k. Sąd powiatowy w Janowie ogłasza, że celem zaspokojenia sumy 124 złr. zpn. odbędzie się na rzecz Izaaka Blatta w terminach 25 września, 24 października 1878 o godzinie 10 pzzed południem przymusowa sprzedaż przez publiczną licytacyę realności pod l. k. 252 w Janowie położonej, należącej do Michała Kołodziejczyka, ciała tabularnego niestanowiącej, pod następującemi warunkami:

Za cenę wywołania tej realności, ustanawia się jej cena szacunokwa w kwocie 310 zł. wrdyum wynosi 31 zł. w tych terminach zostanie ta realność tylko za lub wyżej ceny szacunkowej sprzedana, a gdyby tak sprzedaną być nie mogła, wyznacza się do ułożenia warunków lżejszych dzień 6 listopada 1878 o 9 godzinie rano, i na takowy wzywa się wszystkich prawo zastawu na tej realności mających z tem, że niestający na tym terminie jako do wniosku stających przystępujący uważani będą. Resztę warunków licytacyjnych, akt opisania i oszacowania tej realności można w registraturze sądowej przejrzeć, i odpisać, a względem jej podatków dowiedzieć się w c. k. urzędzie podatkowym Gródku, lub urzędzie gminnym w Janowie.

Z c. k. Sądu powiatowego

Janów, 14 czerwca 1878.

(5405 2—3) **Ogłoszenie konkursu.**

L 39.046. Wydział krajowy z powodu zgonu śp. Tomasza Konarskiego i opróżnienia jednego miejsca wsparcia dożywotniego we fundacyi śp. Pelagii Russanowskiej ogłasza zgodnie z wnioskiem kuratora tej fundacyi następujący:

Konkurs.

Prawo do pobierania wsparć dożywotnich z tej fundacyi, mają inwalidzi wojskowi polskiego pochodzenia, rzymsko-katolickiej religii, tak łacińskiego, jakoteż grecko-unickiego i ormiańskiego obrządku — lub też inne osoby polskiego pochodzenia, rzymsko-katolickiej religii, tak łacińskiego, jakoteż grecko unickiego lub ormiańskiego obrządku, które w jakimbądź innym zawodzie zasługi dla kraju położyły i znajdują się w potrzebie. Prawo nadania wsparć dożywotnich przysługuje kuratorowi fundacyi JWmu Piotrowi hr. Moszyńskiemu, wszakże za dekretami przez Wydział krajowy wystawionemi.

Wzywa się przeto wszystkie powyż nadmienione osoby, które z uprawnienia swego do użytkowania z tej fundacyi korzystać pragną, ażeby w przeciągu dni trzydziestu od daty trzeciego ogłoszenia tego konkursu w urzędowej „Gazecie Lwowskiej“ wniosły swe pisemne — tudzież o ile być może, udokumentowane podania do Wydziału krajowego, a w szczególności dołączyły także stosowne świadectwa co do wykazania religii i obrządku jakoteż i ubóstwa.

We Lwowie dnia 3 września 1878.

(5483 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 5384. C. k. Sąd powiatowy w Rymanowie, przeprowadzi w zabudowaniu sądowym dnia 30 września, 21 października i 18 listopada, każdym razem o godzinie 10 przed południem, celem ściągnienia dla Jakóba Birona sumy 55 złr. 60 ct. przymusową licytacyjną sprzedaż realności w Daloiwej pod l. k. 94 położonej, ciała tabularnego niestanowiącej.

Cena szacunkowa realności tej wynosi 310 złr.

Wadyum zaś wynosi 10% takowej.

Reszta warunków, tudziez akt opisania i ocenienia mogą być przejrzane w sądzie.

Rymanow. 25 sierpnia 1878.

(5485 2—3) **Edykt.**

L. 5278. C. k. sąd powiatowy w Szczercu uwiadamia że celem zaspokojenia sumy 200 zł. z pn. przez Leisora Mischla przeciw Dmytrowi Chominowi wywalczonej przedsięweźmie w tusądowej kancelaryi w dniach 26go września 10 i 31 października 1878 każdokrotnie o godzinie 10 przedpołudniem przymusową przetargową sprzedaż realności dłużnika pod l. 81 w Piaskach położonej ciało tabularnego nie stanowiącej.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 467 złr. zakład wynosi 47 złr.

Na pierwszych dwóch terminach realność rzeczona tylko za lub wyżej ceny szacunkowej na trzecim zaś także niżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Resztę warunków licytacyjnych i protokoły opisania i oszacowania przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Szczerzec 23 lipca 1878.

(5486 2—3) **Edykt.**

L. 4995. C. k. sąd powiatowy w Uhnowie ogłasza iż w celu zaspokojenia pretensyi Izraela Kannera w sumie 12 złr. i 148 złr. a. w. z pn. dozwoloną została egzekucyjna sprzedaż realności pod l. k. 106 w Karowie położonej dłużnika Jakima i Małańki Sajczuków własnej przedmiotu ksiąg hipotecznych niestanowiącej.

Sprzedaż ta odbędzie się w dniach 23 września 24 października i 25 listopada 1878 każdym razem o godzinie 10 zrana w zabudowaniu tutejszym sądowem w drodze publicznej licytacyi a to na pierwszych 2ch terminach tylko za cenę wywołania którą stanowi cena szacunkowa sumę 315 złr. a. w. wynosząca lub też wyżej takowej na trzecim zaś terminie nawet i niżej tejże ceny wywołania.

Wadyum wynosi 31 złr. 50 ct. Kuratorem dla nieznanych sądowi wierzycieli ustanowiono p. Jana Meixnera w Uhnowie.

Resztę warunków tudzież protokoły zastawniczego opisania i oszacowania są do przeglądnięcia w kancelaryi tutejszego sądu.

Uhnów dnia 3 sierpnia 1878.

(5381 2—3) **Edykt.**

L. 17484. C. k. wyższy sąd krajowy lwowski podaje w myśl ustawy z dnia 25go lipca 1871 l. 96 Dz. p. p. do powszechnej wiadomości, że wskutek prośby Abrachama Mendla Schneetreplera o utworzenie nowego ciała tabularnego dla jego realności która pod l. k. 482 a kat. 479 w Kołomyi w Kołomyjskim powiecie sądowym i w tamtejszej gminie podatkowej leży z gruntu objętości 30 sążni i 5 stóp kwadratowych jakoteż stojącego na nim domu murowanego 2 komórek drewnianych się składa, a na wscód frontem z ulicą kościelną, na południe z realnością Hersza Waldhorna, na zachód z realnością Salamona Wa... ra, a na północ z realnością Jty Schaller gr... czy c. k. sąd obwodowy w Kołomyi wygotował projekt otworzyć się mającego ciała tabularnego, który to projekt w tymże c. k. sądzie obwodowym przejrzanem być może a od dnia 15go września 1878 za księgę gruntową uważanym będzie równie oznajmia się, że od dnia tegoż począwszy nowe prawa własności, zastawu i inne prawa hipoteczne na wyż opisanej nieruchomości jako nowe ciało tabularne do do księgi gruntowej wciągnąć się mającej, tylko przez wpis do księgi hipotecznej nabyte ograniczone na innych przeniesione uchylone być moga. Równocześnie wzywa c. k. wyższy sąd krajowy wszystkichktórzyby:

a) na zasadzie praw przed dniem otwarcia tego nowego ciała tabularnego nabytych i domagali się zmiany wpisanych tamże stosunków własności i posiadania bez różnicy, czy zmiana ta przez dopisanie odpisa- lub przepisanie przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości lub połączenie ciał hipotecznych, czyli też w inny sposób nastąpić ma,

b) już przed dniem otwarcia nowego ciała tabularnego na nieruchomości tej, lub na jej częściach nabyli prawa zastawu, służebności lub inne prawa do wpisu hipotecznego przydatne o ile prawa te jako należące do dawniejszego stanu biernego wpisane być mają a przy założeniu nowego ciała tabularnego wciągnięte nie zostały ażeby w c. k. sądzie obwodowem swoje oznajmienie do dnia 31 grudnia 1878 tem pewniej wnieśli ileże w przeciwnym razie utracą prawo popierania oznajmić się mających roszczeń przeciw osobom trzecim które na mocy niezaprzeczonych wpisów w noowej księdze gruntowej zawartych, prawa hipoteczne w dobrej wierze nabędą.

Nakcniec czyni się uwagę że w obowiązku zgłoszenia ta okoliczność nie zmienia że prawo zgłosić się mające z księgi tabularnej już do użytku służyć nie mającej lub z załatwienia sądowego widocznem jest lub że jakie podanie stron odnoszące się do tego prawa do sądu wniesionem zostało tudzież że restytucya lub przedłużenie powyższego terminu dla pojedynczych stron miejsca nie ma.

Lwów dnia 6 sierpnia 1878.

(5477 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 5330. C. k. Sąd powiatowy w Bohorodczanach rozpisuje w celu zaspokojenia pretensyi Abrahama Schreiera w kwocie 170 zł. 50 ct. aw. zpn. publiczną licytacyę realności Andrunia Kozorisa pod l. k. 104 w Bohorodczanach położonej, ciała tabularnego niestanowiącej w dwóch terminach, t. j. na dzień 11 października i 15 listopada 1878, każdym razem o godzinie 10 z rana w zabudowaniu sądowem, na których rzeczona realność tylko za lub powyżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Cena szacunkowa 450 zł. aw.

Bliższe warunki licytacyi w registraturze sądowej przejrzeć można.

Bohorodczany 10 lipca 1878.

(5479 2—3) **Edykt.**

L. 20603. C. k. sąd powiatowy w Krzeszowicach podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że celem dostarczenia żywności dla tutejszosądowych aresztantów i inkwizytów na rok 1879 odbędzie się publiczna licytacya w gmachu tegoż sądu w dniu 4 października 1878 o godzinie 10 rano, a gdyby pożądanego rezultatu nie osiągnięto następnie w dniu 9 października 1878 o godz. 10 rano pod warunkami, które w sądzie przejrzeć można.

Liczba aresztantów jest rozmaita.

Wadyum wynosi 50 zł. aw. w gotówce.

Za podstawę ceny wywołania przyjmuje się:

Za porcyę gotowanej strawy 15½ centa bez chleba dla zdrowych i chorych aresztantów, a za 560 gramów chleba razowego po 6 kr. aw. od której ceny niżej licytować się będzie.

Oferty pisemne będą także przyjmowane

Krzeszowice dnia 11 września 1878.

(5482 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 4355. C. k. sąd powiatowy w Rymanowie przeprowadzi w zabudowaniu sądowem dnia 30 września, 28 października i 25 listopada 1878 każdym razem o godz. 10 przed południem, celem ściągnienia dla Izaaka Leibowicza wierzytelności 65 zł. aw. zpn. przymusową licytacyjną sprzedaż realności w Rymanowie pod lk. 299 położonej, dłużników Antoniego i Katarzyny Dąbrowskich własnej, ciała tabularnego niestanowiącej.

Cena szacunkowa realności tej wynosi 200 zł. wadyum zaś 10% takowej.

Reszta warunków, tudzież akt opisania i ocenienia mogą być przejrzane w sądzie.

Rymanów 12 marca 1878.

(5429 2—3) **Edikt.**

Zl. 30957. Vom Lemberger k. k. Landesgerichte wird hiemit kundgemacht, daß die zu Folge Beschlusses des k. k. Landesgerichtes in Wien vom 27 April 1877 Zl. 32422 mit hiergerichtlichem Beschluße vom 9 März 1878 Zl. 11329 zur Hereinbringung der Forderung der k. k. priv. allg. österr. Bodencreditanst... in Wien wider die Eheleute Ernestine A... und Dr. Ignatz Czemeryński und zwar: aushaftenden Restcapitals pr. 14952 fl. 28 effectiven französischen Franks in Gold sam... 5¾ prc. Zinsen vom 1 October 1876 ... dem Reste des 18 Rate pr. 35702 Frank vom 10 April 1876 und der 19 am 1 Oc... ber 1876 fälligen Rate pr. 800 fl. mit 6 ... Zinsen und Kosten 19 fl. 48 kr. ö. W. ... der Caution pr. 500 fl. ö. W. ausgeschrieb... bei den ersten 2 Tagsatzungen jedochnicht dur... geführte executive Feilbiethung der den Schul... ner Ernestine Anna und Dr. Ignatz Czem... ryński u..., Dom. 137 pag. 307 n. 15 haer. und Dom. 141 pag. 131 n. 16 haer. eigenthümlichen in Lemberg sub. Nr. 48 k r. 49¼ gelegenen obbezeichneten Forderung zur Hypothek dienenden Realitäten zu Folge der b... der am 18 Juni 1878 hiergerichts behuf Feststellung der erleichternden Bedingunge... stattgehalten Tagsatzungen durch die executionsführende Anstalt gestallten Antrages, dem auch die Gläubiger Jozef Ripka und Anna Kon... tecka beigetretten, und alle anderen an diesen Termine nicht erschienener Interessanten, gemäß der im Absatze 9 der Feilbiethungsbedingniße als demselben beistimmend anzusehen sind, an einem einzigen Termine und zwar am 18 October 1878 um 11 Uhr Vormittag. hiemit neuerlich ausgeschrieben und wird selbe hiergerichts im Verhandlungssaale unter nachstehenden erleisternden Bedingungen stattfinden.

Gegenstand der Feilbiethung sind die den Eheleuten Ignatz und Ernestine Anna Czemeryńska ut. Dom. 137 pag. 367 n. 15 haer. und Dom. 141 pag. 131 n. 16 haer. eigenthümlichen Realitäten Nr. 48 49¼ in Lemberg.

Der Ausrufspreis beträgt 16000 effective Silbergulden, es wird jedoch diesen Realität an diesem Termine ein jeder Preis auch unter der Ausrufsgnote hintangegeben werden.

Das Vadium beträgt 10 prc. des Ausrufspreises und ist im Baaren, Bücheln der gal. Sparrcasse oder sonst in pupilarsscheren Staatspapieren zu Händen der Gerichtscommission zu erlegen.

Die Einsicht in den, in den Acten erliegenden Tabularextract und Feilbiethungsbedingniße steht jedem Kauflustigen frei. Hievon werden sämmtliche Interessenten zu eigenen alle Hypothekargläubiger, welche nach dem 5 August 1877 als dem Ausfertigungstage des Grundbuchsauszuges an die Gewähr kommen würden, oder denen entweder dieser Feilbiethungsbescheid oder einer der folgendan in dieser Rechtssache zu erlaßenden Bescheide entweder gar nicht oder nicht rechtzeitig zugehändigt werden könnte, zu Händen des mit hiergerichtlichen Bescheide vom 9 März 1878 Zl. 11329 bereits bestellten Curators Adv. Dr. Dziubiński mit Substituirung des Adv. Dr. Gajewski verständigt.

Lemberg den 10 August 1878.

(5471 2—3) **Kundmachung.** Zl. 11015.

Von der k. k. General-Direction der Tabak-Regie in Wien wird zur Lieferung des Bedarfes der k. k. Tabakfabriken und des Havana-Cigaren-Magazins in Wien an Seilerwaaren pro 1879 die Concurenz ausgeschrieben, und sind schriftliche, mit einer k. k. Cassa Quittung über den Erlag eines zehnpercentigen Vadiums versehene, gestempelte und versiegelte Offerte bei obiger k. k. General-Direction längstens bis 27 September l. J. 12 Uhr Mittags einzubringen.

Die zuliefernde Seilerwaaren und deren beiläufig Gesammtmenge sind.

6550 Kilo Nähspagat,
49260 „ Packelspagat,
1320 Meter Spagatgewebe,
680 „ Spagatleinwand,

Die näheren Bestimmungen über die Beschaffenheit dieser Artikel, die k. k. Tabak-Fabriken, für welche dieselben zu liefern sind, die für jede Fabrik bestimmten Mengen und die für dieses Lieferungsgeschäft geltenden Offerts- und Contracts-Bedingnisse sind aus dem bei dem h. o. Expedite, dem h. o. Oeconomate und den k. k. Tabak-Fabriken während den gewöhnlichen Amtsstunden aufliegenden Special-Ausweise zu entnehmen.

Die Offerte haben wo möglich auf die Gesammtmenge sämmlicher Seilerwaarensorten, oder doch wenigstens auf die Gesammtmenge einer einzelnen Sorte zu lauten, und die Aufschrift zu enthalten: „Offert zur Lieferung von Oeconomie-Artikeln zur Ausschreibung der k. k. General-Direction der Tabak-Regie dto. 7 September 1878 Zl. 11015.

Wien, am 7 September 1878.

15744 1—3) **Edykt.**

L. 24361. C. k. Sąd krajowy w Krakowie wzywa posiadacza sola wekslu z daty Kraków 1 stycznia 1866 za trzy miesiące od daty płatnego przez Felicyana Bobrowskiego na zlecenie M. Landaua wystawionego a przez tegoż na — S. Zenserową żyrowanego, aby takowy w przeciągu dni 45 sądowi tutejszemu przedłożył, gdyż po bezskutecznym upływie tego terminu weksel ten za nieważny i nie istniejący uznany zostanie.

Kraków dnia 13 września 1878.

30 3—3 **Ogłoszenie konkursu.**

L. 40377. W celu nadania jednego stypendyum z funduszu ś. p. ks. Michała Jeleckiego w rocznej kwocie 80 złr. w. a. rozpisuje się konkurs z terminem do końca października 1878.

Ubiegać się o to stypendeum mogą jedynie uczniowie niższych czterech klas gimnazyalnych, jakoteż słuchacze seminaryów nauczycielskich lub politechniki.

Ubiegający się winni wykazać w swoich podaniach, że pochodzą z miasta Gródka, że są obrządku gr. kat., że nie mają środków utrzymania, i że uczęszczają do wymienionych wyżej szkół z dobrym postępem.

Podania konkursowe mają być wniesione w przeciągu terminu konkursowego do c. k. Namiestnictwa za pośrednictwem dotyczącej Dyrekcyi szkolnej.

Z c. k. Namiestnictwa.

We Lwowie dnia 24 sierpnia 1878.

ОГОЛОШЕНЬЄ КОНКУРСУ.

Ч. 40377. Въ цѣли надана однои стипендїи зъ фундацїи св. п. О. Михаила Бѣлецкого въ рôчнôй квотѣ 80 злр. а. в., розписує сѧ конкурсъ зъ речинцємъ до кôнцѧ Жовтнѧ 1878.

Оубѣгати сѧ о тую стипендїю можутъ лишь оученики нисшихъ четырехъ класъ гимназїальныхъ, такожде слушателѣ оучительскихъ семинарїй або политехники.

Оубѣгаючїи сѧ маютъ выказати въ своихъ прошенѧхъ, що походѧтъ зъ мѣста Городка, що суть гр. кат. обрѧда, не маютъ середкôвъ оутрыманѧ и що посѣщаютъ згаданїи повысше школи зъ добрымъ оуспѣхомъ.

Конкурсовїи прошенѧ маютъ бути внесенїи въ протѧгу речинцѧ за посередництвомъ дотычнои Дирекцїи школьнои.

Зъ ц. к. Намѣстництва.

Во Львовѣ днѧ 24 Серпнѧ 1878.

(5431 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 8045. Niniejszem podaje się do wiadomości że z mocy rozporządzenia Pana Ministra wyznań i oświaty z dnia 23 sierpnia 1878 l. 13491 będzie z początkiem roku szkolnego 1878/9 zaprowadzona wpołączonej z c. k. syminaryum nauczycielskim męzkim we Lwowie szkole z językiem wykładowym ruskim przeznaczonej do ćwiczeń praktycznych klasa dla dziewcząt. Do klasy tej przyjmować się będzie uczennice które ukończyły czwartą klasę rzeczonej szkoły z pomyślnym skutkiem lub udowodnią przy egzaminie wstępnym iż posiadają wymagane przysposobienie. Nauka będzie tak urządzona iż dziewczęta pozostaną w tej klasie aż do ukończenia obowiązkowej nauki szkolnej w skutek czego klasa ta zawierać będzie więcej oddziałów.

Jeżeliby do klasy tej zgłosiła się na bieżący rok szkolny tylko nieznaczna liczba uczennic tak iż nie zachodziłaby potrzeba otworzenia tej klasy w odrębnym lokalu i ustanowienia dla niej osobnego nauczyciela udzielcć będzie nauki uczennicom piątej klasy równocześnie i uczennicom czwartej klasy ten sam nauczyciel w odrębnych oddziałach.

Z Rady szkolnej krajowej

We Lwowie dnia 7 września 1878.

ОБВѢЩЕНЬЄ.

Ч. 8045. Симъ подаєсѧ до вѣдомости, що въ силу розпорѧдженѧ пана министра вѣроисповѣдань и просвѣщенѧ, зъ днѧ 23 Серпнѧ 1878 Ч. 13491 буде зъ початкомъ школьного року 1878/9 заведена въ сполученôй зъ ц. к. оучительсковъ семѣнарїєвъ мужесковъ во Львовѣ школѣ зъ преподавательнымъ рускимъ ѧзикомъ призначенôй до практичной вправы пѧта класа длѧ дѣвчатъ. До сеи класы принимати сѧ буде оученицѣ, котрїи скончили 4 класу згаданои школи зъ добрымъ оуспѣхомъ, або докажутъ при вступнôмъ испытѣ, що посѣдаютъ вымаганє оуздôбненьє. Наука такъ буде оуладжена, що дѣвчата останутъ въ тôй класѣ аж до скôнченѧ обовѧзковои науки школьнои въ скутокъ чого тая класа обôймати буде больше ôтдѣлôвъ.

Наколибы до тои класи зголосило сѧ на т. р. школьный лишь малє число оученицъ такъ, щобы незаходила потреба ôткрытѧ сеи класы въ окремôмъ локалу и оустановленѧ длѧ неи окремого оучителѧ, тогди оудѣлѧти буде науки оученицѧмъ 5 класы рôвночасно и оученицѧмъ 4 класы той самъ оучитель въ окремихъ ôтдѣлахъ.

Зъ Ради школьнои краєвои.

Львôвъ днѧ 7 Вресенѧ 1878.

(5383 3—3) **Kundmachung** Zl. 46788.

Die vom Dr. Alois Klar k. k. ord. Prof. an der Prager Universität unterm 2 Jänner 1833 errichtete Künstlerstiftung mit dem Genuße jährlicher 800 fl. ö. W. ist nach Bernard Seeling in Erleidigung gelangt.

Zu dieser Stiftung sind Künstler nähmlich Maler und Bildhauer Berufen.

a) welche Böhmen zum Vaterlande haben, bei deren Abgange jene aus den übrigen Ländern des österr. Kaiserstaates,

b) die unbescholtenen Wandels nud guten Rufes sind,

c) ihre vorzüglichen Talente und Anlagen zur schönen Kunst und ihre entschiedene Vorliebe zu derselben als angehende bildende Künstler, durch mehreren nach dem unbefangenen Urtheile anerkannt rechtschaffener und bewährt befundener Kunstverständiger gelungenen Proben und Kunstleistungen (vom blos mechanischen ist hier keine Rede) Vortheilhaft dargethan und erwiesen haben, und welche

d) eifrigst beflissen sind ihre Ideale der Kunst mit den Vorzüglichsten Meisterwerken der Vor- und Mitzeit vergleichend zusammenzuhalten, zu studieren, sich zur Vervollkommung auf zu schwingen und in ihren Leistungen mit Erfolg zu veraugenscheinlichen, überhaupt durch ein sinniges Anschauen und Studium vollendeter Meisterwerke sich und ihrem Kunst darstellungen die möglichste Vollkommenheit zu ersterben.

e) der Genuß der Stiftung danert durch 2 Jahre und kann bei vorzüglich guten durchöffentlich gegebene Proben ausgezeichneten Talenten und gemachten Fortschritten auch durch 3 Jahren bewilligt werden.

Die Verlängerung ist in diesem Falle ebenso wie die erste Verleihung beim Präsentator anzusuchen und entfällt für diesen Fall die Beibringung der später angedeuteten zwei Preisarbeiten.

f. Die Obliegenheit des Stftungs ist keine andere, als die ihm die Liebe zur Kunst selbst zur Pflicht macht, nämlich daß er wenigstens zwei dritttheile der anberaumten Zeit in Italien insbesondere in Rom einzig der Kunst lebe und bei dem Austritte aus dem Stiftung der Kirche seines Tauf oder letzten hielandigen Wohnorte (wenn er in Böhmen nicht geboren wäre) sogleich mit einer Producte seiner Kunst, einem Gemälde, einer Statum und dergleichen auf eine der Kunst, der Kirche, dem Vaterlande und einer für die Mit- und Nachwelt würdige Art bedenke.

g) Wird der Stiftungsgenuß dem Künstler noch ein drittes Jahr eingeräumt, so muß er die hier ausgesprochene Verpflichtung gegen die ... de Kirche schon während diesem 3 Jahre unter sonst zu gewärtigenden Folgen erfüllen.

h. Der Concurs für diese Stiftung wird auf ein Jahr nähmlich vom 1 September 1878 bis Ende August 1879 ausgeschrieben, und die sich hierum bewerbenden Künstler werden aufgefordert zwei Preisarbeiten nach eigener Erfindung zu liefern, von denen die eine aus einem in Oel gemalten oder in Stein oder Thon geformten Bilde mit wenigstens einer oder zwei Menschengestalten in etwas verkleinerten Maßstabe und die andere in einer Zeichnung von mehreren Menschengestalten zu bestehen hätte, deren Darstellung aus den hlg Schriften des alten uud neuen Bundes, den Legenden der Heiligen, der Geschichte überhaupt und jener des Vaterlandes insbesondere zu nehmen sein wird.

Diese beiden Preisarbeiten sind portofrei womöglich in der Prager Knnstausstellung des Jahres 1879 zur Expofition zu bringen; falls dies jedoch unthunlich wäre bis Ende August 1879 bei dem k. k. Bezirkscommißär Rudolf Maria Klar in Prag Thomasgasse Nr. 15/III als dem derzeitigen Mitpräsentator dem Prof. Dr. Alois Klar'schen Künstlerstiftung gegen Empfangsbestättigung zu überreichen.

K. k. Statthalterei für Bohmen

Prag am 22 August 1878.

(5419 3—3) **Edykt.**

L. 11898. C. k. sąd obwodowy Tarnowski podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie wierzytelności Majera Schenkla 1500 złr. z należytościami dodatkowemi dozwoloną została sprzedaż egzekucyjna połówek realności pod l. 127 128 i 220 w Tarnowie na Zawalu do Feiwla należących.

Sprzedaż odbędzie się przez licytacyę publiczną w sądzie tutejszym w dwóch terminach 21 października i 25 listopada 1878 każdym razem o godzinie 10 przedpołudniem.

Cenę wywołania stanowić będzie wartość szacunkowa 5526 złr. 15 ct. w. a. poniżej której w terminach powyższych dobra sprzedane nie będą.

Wadyum przy licytacyi złożyć się mające wynosi 552 złr.

Resztę warunków wyciąg hipoteczny i akt szacunkowy przejrzeć można w registraturze c. k. sądu obwodowego.

Na wypadek jeżeli przy pierwszych dwóch terminach licytacyjnych nikt przynajmniej ceny szacunkowej nie zaofiaruje wyznacza się termin na dzień 25 listopada 1878 godzinę 4 po południu na który wierzyciele hipoteczni stawić się winni celem ułożenia lżejszych warunków według których następnie sprzedaż licytacyjna w trzecim terminie rozpis... anie.

Głosy nieobecnych przy tym terminie doliczy się do większości głosów wierzycieli którzy na termin przybędą.

O rozpisaniu tej licytacyi otrzymują zawiadomienie obydwie strony c. k. urząd podatkowy c. k. prokuratorya skarbowa we Lwowie wszyscy wierzyciele hipoteczni a w szczególności wierzyciele z miejsca pobytu niewiadomi następnie ci wierzyciele którzyby po dniu 8 kwietnia 1878 do hipeteki realności pod l. 127 128 i 220 w Tarnowie na Zawalu weszli lub którymby uchwała niniejsza z jakiegokolwiek powodu nie została doręczoną do rąk kuratora który niniejszym w osobie adw. Dra. Forysta z substytucyą adw. Dra Brauna ustanowionym zostaje, tudzież przez edykta.

Tarnów dnia 8 sierpnia 1878.

(5465) 3—3 **Sprostowanie.** L. 3406.

Pomyłkę zaszłą w tutejszosądowem obwieszczeniu z d. 15 maja 1878 l. 1215 umieszczonem w n. 211, 212 213 w sprawie egzekucyjnej c. k. uprz. akc. banku hipotecznego przeciw Gitli Jorisz zamężnej Lewites pto sum 226 złr 80 ct. i t. d. prostuje się w tym kierunku że trzeci termin do licytacyi realności pod l. 12 w Husiatynie położonej nie na dzień 24 listopada lecz na dzień 21 listopada 1878 wyznaczony został.

C. k. sąd powiatowy

Husiatyn dnia 9 września 1878.

(5449 3—3) **Edykt.** L. 4061.

C. k. sąd powiatowy w Sanoku zawiadamia, że celem zaspokojenia sumy 94 złr. 70 ct. w. a. zpn. Breindli Englard od dłużników Michała i Maryanny Majkutów należnej odbędzie się w dniach 25 września 24 października i 27 listopada 1878, zawsze o godzinie 9 z rana w sądzie tutejszym egzekucyjna sprzedaż realności pod l. k. 36 w Srogowie górnym położonej i ciała tabularnego niestanowiącej.

Cena wywołania ustanowiona na 90 złr. wal. aust.

Akt oszacowania i resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w tutejszej registraturze.

Sanok dnia 19 czerwca 1878.

(5425 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 5963. C. k. sąd powiatowy w Szczercu wskutek odezwy sądu krajowego lwowskiego z 18 maja 1878, l. 23603 przedsięweźmie celem wydobycia dwu rat po 32 zł. 20 ct. i reszty kapitału 637 zł. 67 ct. z pn., c. k. uprzyw. galic. akc. Bankowi hipotecznemu we Lwowie od Iwana Gelmasa się należących, przymusową licytacyjną sprzedaż realności pod l. 32 w Nikonkowicach położonej, w dniach 26 września, 3 października i 14 listopada 1878, każdym razem o godzinie 10 rano w tusądowej kancelaryi.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 1487 zł. Wadyum wynosi 148 zł.

Jeżel na powyższych terminach realność rzeczona za lub wyżej ceny szacunkowej sprzedaną nie zostanie, wyznacza się do ułożenia warunków ułatwiających termin na 21 listopada 1878.

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg tabularny przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Dla wierzycieli, którzyby prawo zastawu po 13 kwietnia 1878 uzyskali i którymby uchwała licytacyjna doręczona być nie mogła, ustanawia się kuratora w osobie p. Mikołaja Machowskiego ze Szczerca.

Szczerzec 30 lipca 1878.

(5452 3—3) **Edykt.** L. 43768.

C. k. Sąd krajowy we Lwowie podaje do publicznej wiadomości, iż w sprawie Galicyjskiego banku kredytowego we Lwowie przeciw Wacławowi i Reginie Sladek o 8000 zł. w. a. zpn. odbędzie się w tymże sądzie egzekucyjna publiczna sprzedaż realności l. 594¼ jak Dom 104 pag. 358 n. 24 haer. Wacława i Reginy Sladek własnej na dniu 29 października i 26 listopada 1878 o godzinie 10tej przed południem jedynie za lub wyżej ceny wywołania 17293 złr. 50 ct. wa.

Wysokość wadyum wynosi 1730 złr. w. a. zaś warunki licytacyjne i akt oszacowania przejrzeć można w registraturze tutejszego sądu.

O czem się także wszystkich tych, którymby uchwała licytacyjna przed pierwszym terminem licytacyjnym doręczoną być nie mogła, lub, którzyby po dniu 14 kwietnia 1878 do tabuli weszli, do rąk równocześnie ustanowionego kuratora w osobie adw. Dra. Gajewskiego ze substytucją adw. Dra. Hilbrihta zawiadamia.

Lwów dnia 31 sierpnia 1878.

(5390 3—3) **Edikt.** Zl. 4348.

Das k. k. Kreisgericht in Rzeszów hat in die Eröffnung des Concurses über das gesammte wo immer befindliche bewegliche und über das in den Ländern für welche die Concursordnung vom 25 Dezember 1868 gilt gelegene unbewegliche Vermögen des Gastwirthes in Sokołów Rabia Solimer gewilligt. und dem k. k. Bezirksrichter Herr. Walentin Fermiot, zum Concurscommissär, dagegen der Apothekar in Sokołów Hrr. Dańczuk zum einstweiligen Massaverwalter bestellt.

Die Gläubiger werden aufgefordert bei der auf den 25 September 1878 um 9 Uhr Vormittags angeordneten beim Concurscommissär abzuhaltenden Tagfahrt, unter Beibringung der zur Bescheinigung ihrer Ansprüche dienlichen Belage, ihre Vorschläge über die Bestättigung des ein'tweilig bestellten oder über die Ernennung eines anderen Massaverwalters und des Stellvertretters desselben zu erstatten, und die Wahl eines Gläubigerausschußes vorzunehmen; ferner werden alle diejenigen, welche einen Anspruch als Concursgläubiger gegen die gemeinschaftliche Concursmasse erheben wollen, aufgefordert, ihre Forderungen, selbst wenn ein Rechtstreit darüber anhängig sein sollte, bis zum 30 October 1878 beim Concursgerichte oder beim k. k. Bezirksgerichte Sokołów nach Vorschrift der Concursordnung zur Vermeidung dem in derselben angedroheten Rechtsnachtheile anzumelden und in den auf den 27 November 1878 um 9 Uhr Vormittags bei dem Concurscommissär abzuhaltenden Liquidirungstagfahrt ihm dießfällige Ansprüche zur Liquidirund und Rangbestimmung zu bringen.

Diese letztere Tagfahrt wird im Sinne des § 68 der R. O. für sämmtliche Gläubigern auch als Vergleichstagfahrt angeordnet.

Auch steht bei dieser Tagfahrt erscheinenden Gläubigern, die bereits ihre Ansprüche zur Concursmasse angemeldet haben, das Recht zu, durch freie Wahl an die Stelle des Massaverwalters, seines Stellvertretters und der Mitgliedern des Gläubigerausschußes, welche bis dahin im Amte waren, andere Personen ihres Vertragens endgiltig zu berufen.

Gläubiger, welche nicht in Sokołów oder in dessen Nähe wohnen, müssen in ihrer Anmeldung einen daselbst wohnhaften Bevollmächtigten zum Empfange der Zustellungen nahmhaft zu machen, widrigens auf Antrag des Herrn Concurscommissärs durch das k. k. Concursgericht für dieselben auf ihre Gefahr und Kosten ein Curator bestellt werden würde.

Die weiteere Veröffentlichung im Laufe des Concursverfahren werden im Amtsblatte der Landeszeitung „Gazeta Lwowska“ erfolgen.

Rzeszów den 11 September 2878.

(5408 3—3) **Edykt.** L. 15637.

C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu oznajmia niniejszem, że równocześnie konkurs do całego gdziekolwiek znajdującego się ruchomego, jakoteż do nieruchomego, w krajach. gdzie postępowanie konkursowe z 25 grudnia 1868 l. 1 z roku 1869 zb. up. jest obowiązującem, położonego majątku Israela Naglera kupca w Zaleszczykach, otworzony został. Do przeprowadzenia tego konkursu ustanowiono komisarzem konkursowym ck. sędziego pow. w Zaleszczykach p. Klusika a tymczasowym zawiadowcą masy konkursowej p. adw. dr. Brodackiego w Zaleszczykach. Wszyscy, którzy do tej masy rozbiorowej jako konkursowi wierzyciele z swemi żądaniami wystąpić zamierzają, mają swoje wierzytelności, gdyby nawet o takowe spór był w toku, w przeciągu 60 dni, od dnia ogłoszenia tego edyktu począwszy, w tut. ck. sądzie obwodowym lub w ck. sądzie powiatowym w Zaleszczykach wedle przepisów postępowania konkursowego. celem zapobieżenia zagrożonym tamże następstwom zgłosić, a na terminie 5 grudnia 1878 o godz. 10 rano w Zaleszczykach w sądzie płynność i podstawę umieszczenia tych wierzytelności wykazać.

Zgłoszonym wierzycielom. stawającym na ogólnym terminie, przysłuża prawo wybrać w miejsce tymczasowego zawiadowcy masy tegoż zastępcy i członków wydziału wierzycieli, tymczasowo urzędujących, inne osoby swego żaufania.

Tymczasowo wyznacza się termin do zatwierdzenia zamianowanego przez sąd zawiadowcy masy lub ustawienia innego zawiadowcy masy i tegoż następcy, jakoteż do wyboru tymczasowego wydziału wierzycieli na 26 września 1878 o godz. 10 z rana w sądzie w Zaleszczykach na którym to terminie wierzyciele jawić się, i dla wykonania swych pretensyj potrzebne dowody przedłożyć mają.

Nareszcie wzywa się wierzycieli nie mieszkających w okręgu ck. sądu pow. w Zaleszczykach, by wedle §. 111 u. k. pełnomocnika mieszkającego w Zaleszczykach celem doręczenia mu dalszych uchwał w tej sprawie oznajmili, inaczej im bowiem na wniosek ck. komisarza konkursowego na ich koszt i niebezpieczeństwo kurator z urzędu ustanowionym będzie.

Dalsze ogłoszenia w toku tego postępowania konkursowego będą w dzienniku urzędowym „Gazety Lwowskiej“ do wiadomości podawane.

Tarnopol dnia 10 września 1878.

(5459 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 2891. C. k. sąd powiatowy w Jaśle podaje do publicznej wiadomości że celem zabezpieczenia żywności dla aresztantów na rok 1879 odbędzie się publiczna licytacya dnia 27 września i 11 października 1878 o 10 godzinie rano.

Warunki licytacyjne mogą być w tutejszej registraturze przejrzane.

Jasło dnia 5 września 1878.

(5458 2—3) **Ogłoszenie konkursu.**

L. 18129. C. k. powiatowa Dyrekcya skarbu w Kołomyi podaje do wiadomości że w drodze publicznej konkurencyi jest do nadania hurtowna sprzedaż tytoniu i znaczków stemplowych w Horodence.

Obrót tytoniu po cenie taryfowej wynosił w ostatnim roku 1877 30638 zł 80 ct.
i sprzedaż marek stemplo. 8628 „ 15 „
Razem 39266 „ 95 „

Przychód tej hurtownej trafiki wynosił 2376 złr. 27 ct.

Zarząd skarbowy zastrzega sobie wybór między oferentami uwzględniając jednak najkorzystniejsze warunki dla skarbu.

Pisemne oferty zaopatrzone marką stemplową na 50 ct. i wadyum w kwocie 238 złr. można wnieść najdalej do 16 października 1878 do 2 godziny po południu do naczelnika c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu w Kołomyi.

Bliższe warunki mogą być przejrzane w c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu w Kołomyi i w nadzorach straży skarbowej okręgu Kołomyjskiego skarbowego.

Kołomyja dnia 12 września 1878.

(5450 3—3) **Edykt.** L. 6397.

C. k. Sąd powiatowy w Sanoku zawiadamia, że celem zaspokojenia sumy 182 zł. w. a zpn. Sobestjanowi Zajdlowi od dłużnika Antoniego Harkały należnej, odbędzie się w dniach 16 października, 20 listopada i 23 grudnia 1878, zawsze o godzinie 9 z rana w sądzie tutejszym egzekucyjna sprzedaż realności pod l. k. 25 w Srogowie dolnym położonej i ciała tabularnego nie stanowiącej.

Cena wywołania ustanowiona na 571 złr. w. a.

Akt oszacowania i warunki licytacyjne można przejrzeć w tutejszej registraturze.

Sanok dnia 27 sierpnia 1878.

(5457 2—3) **Ogłoszenie konkursu.**

L. 1764. W celu obsadzenia posady młodszego nauczyciela przy szkole ludowej w Winnikach, z roczną płacą 400 złr, rozpisuje się konkurs do wniesienia podań należycie udokumentowanych do czterech tygodni.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej zamiejskiej.

Lwów dnia 5 września 1878.

(5504) **Ogłoszenie.** L. 7234.

C. k. Sąd powiatowy zawiadamia, iż złożone zostały u niego do przejrzenia arkusze posiadania i inne akta służyć mające do założenia księgi gruntowej dla gminy Ujezna.

Zarzuty przeciwko prawdziwości arkuszów posiadania wnoszone być mogą w sądzie powiatowym a na terminie 27 września 1878 do dochodzeń na wniesienie zarzuty wyznaczonym także przed komisarzem hipotecznym.

Przeworsk 11 września 1878.

(5464 1—3) **Konkurs** L. 7074.

W oddziale rachunkowym wyższego sądu krajowego we Lwowie są do obsadzenia dwie posady kalkulantów z dzienną płacą 1 złr.

Kompetenci o takowe, mają swe podania udokumentowane w przeciągu 8 dni, do Prezydyum wyższego sądu krajowego we Lwowie wnieść.

Lwów dnia 16 września 1878.

(5451 1—3) **Edykt.** L. 6398.

C. k. Sąd powiatowy w Sanoku zawiadamia, że celem zaspokojenia sumy 187 złr. w. a. zpn. Sobestjanowi Zajdlowi od dłużników Michała i Marji Madejów należnej, odbędzie się w dniach 16 października. 20 listopada i 23 grudnia 1878 zawsze o godzinie 9 z rana w sądzie tutejszym egzekucyjna sprzedaż realności pod l. k. 23 w Srogowie dolnym położon j i ciała tabularnego nie stanowiącej.

Cena wywołania ustanowiona na 352 złr. wal. aust.

Akt oszacowania i warunki licytacyjne można przejrzeć w tutejszej registraturze.

Sanok dnia 27 sierpnia 1878.

(5446 1—3) **Obwieszczenie.** L. 4401.

C. k. Sąd powiatowy w Kulikowie, wiadomo czyni, że na prośbę Borucha Hermelina, celem ściągnienia kwoty 270 złr. w. a. zpn. przymusowa sprzedaż realności gruntowej pod Nr. 24 w Pieczychwostach położonej, dłużnika Andrucha Kulina własnej, w drodze publicznej licytacyi na terminach 17 października 18 listopada i 16 grudnia 1878 każdym razem o godzinie 10 rano w tutejszym Sądzie przedsięwziętą zostanie.

Cenę wywołania stanowi 775 złr. w. a. Wadyum 78 złr. w. a., a bliższe warunki przejrzeć można w tutejszo-sądowej registraturze.

Kulików 6 grudnia 1876.

(5505 1—3) **Edykt.**

L. 3191. Na dniu 25 września 1878 dniu 23 października 1878 i dniu 27 listopada 1878 odbędzie się w sprawie egzekucyjnej Herscha Hanel przeciw Iwanowi Hałusz pto 25 zł. z pn. publiczna przymusowa sprzedaż gruntu rustykalnego pod l. 50 w Berechach położonego ciała tabularnego nie stanowiącego dłużnika własnego.

Cena wywołania 90 złr. w. a.

Wadyum 9 złr. w. a.

Resztę warunków przejrzeć można w tusądowej registraturze.

C. k sąd powiatowy

Ustrzyki dnia 20 sierpnia 1878.

(5502 1—3) **Edykt.**

L. 4922. W sprawie egzekucyjnej Iwana Fedoryszyn przeciw Nykole Łachmaniuk pto 50 złr. odbędzie się dnia 17 październik 14 listopada i 12 grudnia 1878 o godzinie 9 rano publiczna sprzedaż realności pod l. k. 123 w Hawryłówce położonej.

Cena wywoławcza 267 złr.

Wadyum 27 złr.

C. k. sąd powiatowy

Nadwórna 17 lipca 1878.

(5445 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 4403. C. k. sąd powiatowy podaje do wiadomości że celem ściągnienia należytości Borucha Hermelina w kwocie 140 złr. w. a. z pn. egzekucyjna sprzedaż realności gruntowej Pawła Myszka pod l. 23 w Pieczychwostach położonej ciała tabularnego nie stanowiącej na terminach 17 października 18 listopada i 16 grudnia 1878 każdym razem o godzini 10 rano w tutejszym sądzie przedsięwziętą zostanie.

Cena wywołania wynosi 2057 złr. w. a. a wadyum 205 złr. w. a.

Dalsze warunki licytacyi w tusądowej registraturze przejrzeć można.

Kulików 8 grudnia 1876.

(5410 1—3) **Ogłoszenie**

L. 4611. C. k. sąd powiatowy w Delatynie wiadomo czyni że na żądanie Banku zaliczkowego „Nadzieja" w Delatynie przedsięwzięta będzie w dniach 14 października 21 listopada i 19 grudnia 1878 każdym razem o godzinie rano wymusowa publiczna sprzedaż gruntu pod l. 105 w Dobrotowie 2 morgi w przestrzeni Hanata Jackowa własnego ciała tabularnego nie mającego w których to pierwszych dwóch terminach za lub wyżej ceny szacunkowej w trzecim zaś terminie i niżej takowej sprzedaż nastąpi.

Cenę wywoławczą stanowi wartość szacunkowa 150 złr. w. a. poręczne 10 procent ceny wywoławczej.

Resztę warunków wglądnąć można w aktach sądowych.

Delatyn 31 sierpnia 1878.

(5506 1—3) **Edykt.**

L. 2651. W c. k. sądzie powiatowym Wojniłowskim przedsięwziętą będzie dnia 18 września 25 września i 16 października 1878 zawsze o godzinie 10 rano egzekucyjna sprzedaż realności pod l. 27 rep. 63 w Serednem ciała tabularnego niestanowiącej Michała Swerydy własnej na zaspokojenie pretensyi 80 złr. w. a. z pn.

Akt oszacowania i warunki licytacyjne do przejrzenia w registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Wojniłów dnia 8 czerwca 1878.

(5491 1—3) **Edikt.**

Zl. 31083. Vom k. k. Landesgerichte in Lemberg wird hiemit bekannt gemacht, daß auf Ansuchen des Wolf Mischel, hinsichtlich des in Verlust gerathene $4^1/_2$ perzentigen auf den Namen Mischel lautende Cassaschein (Chek) der k. k. priv galiz. Actien Hypothekenbank über 500 fl. Nr. 6360 in die Ausfertigung eines Amortisationsedictes gewilligt worden ist. Es wird daher der Inhaber dessen aufgefordert obigen Cassaschein binnen einem Jahre 6 Wochen und 3 Tagen vom Tage dieses Edictes an gerechnet hierorts um so gewiß anzuzeigen, widrigenfalls nach Verlauf dieser Frist, dieser Cassaschein als für nichtig und unwirksam erklärt werden wird.

Lemberg am 10 August 1878.

(5507 1—3) **Kundmachung.** Zl. 2512.

Vom k. k. Bezirksgerichte Zbaraż wird bekannt gegeben, daß zur Hereinbringung der Restsumme pr. 170 fl. s. N. G. die executive Feilbiethung der in Łubjanki wszere sub. N. 61 gelegenen, keinen Tabularkörper bildenden, dem Pawło Ciesiecki gehörigen Grundwirthschaft am 17 October, 19 November und am 20 Dezember 1878 jedesmal um 10 Uhr V. M. hiergerichts stattfinden wird.

Der Ausrufspreis beträgt 915 fl. Das Vadium 20 fl. ö. W.

Das Pfandbeschreibungs- und Schätzungsprotocoll können in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen werden.

Zbaraż den 25 April 1878.

(5444 1—3) **Kundmachung.** Zl. 5812.

Von Seite des k. k. Bezirksgerichts in Kulików wird kundgemacht, daß zu Gunsten der Chaje Pa'rontasch pto. 40 fl. ö. W. s. N. G. die executive Veräußerung der sub. C. N. 443 in Żółtańce gelegenen Realität in den Terminen 16 October, 18 November und 16 Dezember 1878 jedesmal um 10 Uhr Vormittags im hiergerichtlichen Gebäude durchgeführt werden wird.

Als Ausrufspreis wird der ermittelte Schätzungswerth 152 fl. 50 kr. ö. W. und als Vadium 15 fl. 50. kr. ö. W. festgesetzt.

Das Beschreibungs- und Schätzungsprotocoll, so wie auch die weitern Bedingungen, können in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen werden.

Kulików am 15 Jänner 1877.

(5466 1—3) **Edikt.** Zl. 42145.

Vom Lemberger k. k. Landes- als Handelsgerichte wird anläßlich der am 19 l. M. eingebrachten Klage des Jakob Balsambaum Kaufmanns in Lemberg gegen den dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Herrn Jakob Kronstein gewesenen Kaufmann in Jägerdorf pto. 166 fl. 75 kr. ö. W. s. N. G. für den obbenannten belangten den Herrn Adv. Dr. Siterski mit Substituirung des Herrn Adv. Dr. Balko zum Curator ad actum ernannt, demselben die obige Klage mit der Tagfahrtsanordnung auf den 8 October 1878 Vormittags 11 Uhr zugestellt, und hievon der Abwesende mittelst gegenwärtigen Edictes zu seinem weiteren Benehmen verständigt.

Vom k. k. Landes- als Handelsgerichte

Lemberg am 31 August 1878.

(5421 1—3) **Kundmachung.** Z. 860.

Beim Dolinaer k. k. Bezirksgerichte, wird zur Einbringung der Forderung pr. 60 fl. ö. W: s. N. G. zu Gunsten des Jakob Spiegel die den Eheleuten Iwan u. Nastunia Senior gehörige sub. C. N. 59 in Rachin liegende Realität am 3 October, 8 November und 5 Dezember 1878 am dritten Lizitationstermine auch unter dem Schätzungswerthe veräußert werden.

Der Ausrufspreis beträgt 200 fl. Das Vadium 20 fl. ö. W.

Die Lizitationsbedingungen können hiergerichts eingesehen werden.

Dolina am 1 Mai 1878.

(5453 1—3) **Edikt.** Z. 38333.

Vom k. k. Landesgerichte in Lemberg werden diejenigen, welche die auf Grundlage des Oblig. Tom. 42 pag. 68 n. 33 ingrossirten am 10 Februar 1818 geschlossenen Vergleiches im Lastenstande der über der Realität Nr. $196^2/_4$ in Lemberg intabulirt gewesenen Summe von 2880 für Sache des Andreas Hanold laut Decr. Tom. 39 pag. 441 n. 2 on. intabulirte Forderung von 2500 fl. W. W. Ansprüche erheben, aufgefordert, daß sie ihre Ansprüche im laufe eines Jahres und zwar längstens bis 30 September 1879 bei diesem k. k. Landesgerichte zur Anmeldung bringen, als sonst nach Verlauf dieser Frist die oben bezeichnete Einverleibung Decr. Tom. 39 pag. 441 n. 2 on. für amortisirt erklärt und aus dem Lastenstande der über der Realitäts Nr. $196^2/_4$ in Lemberg intabulirt gewesenen Summe pr. 2880 gelöscht werden wird.

Lemberg den 17 August 1878.

(5386 1—3) **Obwieszczenie licytacyi.**

L. 11453. Na dniu 3 października 1878 o godzinie 10 przed południem odbędzie się w c. k. Dyrekcyi lasów i domen w Bolechowie publiczna licytacya zapomocą pisemnych ofert celem sprzedaży uprzyw. młyna skarbowego o trzech kamieniach z dochodem w dwu trzecich częściach należącego do Drohobyckiego państwa kameralnego w gminie katastralnej Tustanowice pod kat. parc. nr. 222 położonego.

Przedmiotem przedaży są także grunta do tego młyna należące jako to: kat. parc. Nr. 3248 rola w objętości 160 kw. sążni — czyli 5·76 ara — i kat. parc. nr. 3357 w objętości 302 kwadr. sążni, czyli 10·86 arów.

Najważniejsze warunki licytacyjne są:

1. Cena wywoławcza za powyż nadmieniony przedmiot sprzedaży wynosi 4534 zł. 70 ct.
2. Ustną licytacyę wyklucza się i będą przyjmowane tylko pisemne i opieczętowane oferty, które zawierać mają:
   a) Dokładne oznaczenie przedmiotu kupna et przedaży, cenę ofiarowaną w austryackiej walucie liczbami i słowami;
   b) Wyraźne oświadczenie, że oferentowi warunki licytacyi et przedaży dokładnie są znane, i że się im bezwarunkowo podaje;
   c) Wadyum w wysokości 10 pr. ceny wywoławczej w gotówce lub papierach państwowych austryackich;
   d) Własnoręczny podpis tudzież miejsce zamieszkania oferenta, jeżeli zaś oferent nie jest pismiennym, znak i niewłasnoręczny podpis oferenta w obecności dwóch pismiennych świadków.
3. Oferty winny być wniesione najpóźniej do godziny 10 rano dnia 3 października 1878 na ręce Naczelnika c. k. Dyrekcyi lasów i domen w Bolechowie.
4. Cena kupna ma być gotówką uiszczoną w 30 dniach po doręczeniu zawiadomienia nabywcy o przyjęciu oferty.

Bliższe warunki licytacyi i kupna przejrzeć można w c.k. Dyrekcyi lasów i domen w Bolechowie i w c. k. Zarządzie lasów i domen w Tustanowicach.

C. k. Dyrekcya lasów i domen

Bolechów dnia 10 września 1878.

(5495 1—3) **Ogłoszenie konkursu.**

L. 6609. W myśl rozporządzenia ministeryalnego z dnia 15 marca 1875 l. 12944 Dz. u. p. nr. 55 z roku 1876 rozpisuje się celem obsadzenia nieobsadzonej dotąd posady zastępcy prowadzącego metryki izraelickie w okręgu metrykalnym Zbaraż — konkurs do dnia 15 października 1878.

Ubiegający się o tę posadę mają wnieść w powyższym terminie podania własnoręcznie napisane do c. k. Starostwa w Zbarażu i wykazać dokumentami:

1. Obywatelstwo austryackie w krajach w Radzie państwa reprezentowanych, pełnoletność i wyznanie mojżeszowe.
2. Moralność i nieskazitelność, stopień wykształcenia, a w szczególności znajomość języków krajowych w mowie i piśmie.
3. Dotychczasowe zatrudnienie jakoteż rodzaj zatrudnienia, któreby obok swego urzędu prowadzić zamierzali.
4. Zobowiązanie się do stałego zamieszkania w Zbarażu.
5. Kwalifikacyę do urzędu prowadzącego metryki.

Ta ostatnia kwalifikacya ma być udowodniona świadectwem złożonego egzaminu lub też zobowiązaniem się do złożenia egzaminu w c. k. starostwie przed obsadzeniem posady, a to z instrukcyi i odnośnych przepisów powołanem rozporządzeniem ministeryalnem objętych.

Zastępca prowadzącego metryki będzie mieć prawo pobierać od stron w czasie faktycznego zastępowania prowadzącego metryki za każde wpisanie aktu metrykalnego i za każde wystawienie poświadczenia metrykalnego należytość w kwocie 50 ct., a za każdy wyciąg familijny (Familien Auskunftbogen) w kwocie 1 zł. w. a. Jednakże dla stron ubogich i dla celów urzędowych mają być takie dokumenta bezpłatnie wystawiane.

Zbaraż dnia 11 września 1878.

C. k. Starosta.

(5510 1—3) **Obwieszczenie**

L. 7010. Celem zabezpieczenia dostawy sukna i innych materyałów na ubiory służbowe dla sług c. k. sądów należących do okręgu c. k. wyższego sądu krajowego we Lwowie na rok 1879/80 odbędzie się w sali tego sądu wyższego dnia 4 października 1878 o godzinie 12 w południe licytacya za pomocą ofert pisemnych.

Ryczałtowa cena fiskalna wynosi 6603 złr. 31 centów.

O jakości i ilości materyałów, o pojedyńczych cenach fiskalnych, warunkach licytacyjnych i dotyczących wzorach zasięgnąć można każdego dnia przed terminem wyż oznaczonym w czasie godzin urzędowych w biurze prezydyalnem wyższego sądu krajowego, gdzie też oferty zaopatrzone w wadyum $^5/_{100}$ ceny fiskalnej wynoszące z dokładnem wyrażeniem cen nie tylko cyframi, ale też literami, w oznaczonym terminie wniesione być mają; przyczem się wyraźnie zastrzega, iż oferty, w których cena nie w pewnej sumie lub w procentach od ceny fiskalnej opiewających będzie, lecz tylko w ogóle niższa o jakiś procent od jakiejkolwiek przez innego oferenta wnieść się mającej ceny, oferowaną by została, tak jak też oferty spóźnione lub nie ułożone wedle przepisów uwzględnionemi nie będą.

Z Prezydyum c. k. wyższego sądu krajowego.

Lwów dnia 14 września 1878.

(5331 1—3) **Edykt.**

L. 5136. Ze strony c. k. sądu powiatowego w Tłumaczu wiadomem się czyni, że 28 kwietnia 1878 w Krzemieńcu na Wołyniu zmarł bezpotomnie i beztestamentalnie Pius Newe były inżynier prywatny w Koropcu, poddany austryacki syn Józefa Newe i Heleny z Mioduskich pozostawiwszy majątek ruchomy i nieruchomy w Krzemieńcu. Co do majątku nieruchomego winni są spadkobiercy zgłosić u przynależnej władzy w Rossyi, co do majątku ruchomego zaś pertraktacya spadkowa w sądzie tutejszym się wprowadza.

Gdy nie wszyscy spadkobiercy są znani sądowi, wzywa się prawo do spadku mających, by w przeciągu roku w sądzie tutejszym prawa swe wykazali pod rygorem nastepstw § 128 ust. z 9 sierpnia 1854 l. 208 zb. u. p.

Kuratorem niewiadomych spadkobierców ustanawia się c. k. notaryusza p. Alfreda Ornstein.

Tłumacz, 28 lipca 1878.

(5503) **Ogłoszenie.** L. 6073

Arkusze posiadania sporządzone celem założenia ksiąg hipotecznych dla gminy katastralnej Bołożynów z miejscowością Kobyle tudzież dla przysiołków Bortniki i Kuliki, składa się wraz z odnośnymi aktami do powszechnego przejrzenia w c. k. sądzie powiatowym w Olesku.

Zarzuty przeciw prawdziwości arkuszów posiadania mogą być wniesione pisemnie lub ustnie w rzeczonym sądzie, a w dniu 27 września 1878 do przeprowadzenia dochodzeń odnośnych przeznaczonym także przed komisyą do zakładania ksiąg hipotecznych wydzieloną.

Z komisyi hipotecznej c. k. sądu powiatowego.

W Olesku dnia 14 września 1878.

(5422 3—3) **E d y k t.**

L. 6177. C. k. sąd powiatowy w Jaworowie zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Filipa Neu, że uchwała z dnia 31 grudnia 1877 do l. 8477 dozwalająca egzekucyjną publiczną sprzedaż jego realności pod l. kons. 211 w Starym Jażowie położonej na rzecz ck. uprz. galic. akcyj. banku hipotecznego pto 46 zł., 46 zł., 46 zł. i 964 zł. 55 kr. aw. zpn. ustanowionemu dla niego w osobie Fedka Batów naczelnika gminy Stary Jażów kuratorowi doręczoną została.

Jaworów 9 września 1878.

(5437 3—3) **Ogłoszenie.**

L. 154. Wydział Tarnowskiej Izby adwokatów ogłasza niniejszem, że wpisał dr. Czesława Sleczkowskiego w listę adwokatów z siedzibą w Gorlicach.

Tarnów dnia 12 września 1878.

(5462 3—3) **E d y k t.**

L. 324. C. k. sąd powiatowy Tyczyński rozpisuje publiczną sprzedaż realności p. d. l. k. 46 w Kielnarowy Jana i Maryanny Biegów własnej celem zaspokojenia pretensyi Abrachama Tennenbauma w kwocie 600 złr. w. a. w trzech terminach dnia 18 października 18 listopada i 19 grudnia 1878 każdym razem o godzinie 10 rano.

Cena wywołania 1528 złr. 60 ct. w. a.

Wadyum 153 złr.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w sądzie.

Tyczyn 5 kwietnia 1878.

(5463 3—3) **Konkurs.**

L. 7015. Posada kancelisty z przeznaczeniem do prowadzenia ksiąg gruntowych w XI klasie rangi z przynależną płacą, przy sądzie powiatowym w Jarosławiu jest do obsadzenia.

Ubiegający się o tą posadę, wniosą podania swe z wykazem uzdolnienia w myśl rozporządzenia ministeryalnego z dnia 10go czerwca 1855 l. 101 Dz. p. p. do prowadzenia ksiąg hipotecznych do Prezydyum sądu obwodowego w Przemyślu najdalej do 20go października 1878 kandydaci wojskowi wedle §. 5 ust. z dnia 19 kwietnia 1872 l. 60 Dz. p. p. ukwalifikowani, przy obsadzeniu tej posady przed innymi kandydatami tylko o tyle uwzględnieni zostaną o ile zarazem uzdolnienie swe do przeprowadzenia ksiąg gruntowych wedle rozp. minist. z dnia 10 czerwca 1855 l. 101 Dz. p. p. wykażą.

Lwów 15 września 1878.

(5454 2—3) **Ogłoszenie.**

L. 495. Niniejszem ogłasza się konkurs na następujące posady nauczycielek, celem stałego obsadzenia dwóch nowych szkół pospolitych żeńskich na Stradomiu i Kleparzu:

1) Dwóch posad nauczycielek kierujących z płacą roczną 700 zł. dodatkiem za kierownictwo 100 zł. i wolnem pomieszkaniem, lub wynadgrodzeniem za pomieszkanie w kwocie 250 zł.
2) Czterech posad nauczycielek starszych z płacą roczną 700 zł.
3) Dwóch posad nauczycielek młodszych z płacą roczną 420 zł.

Na wszystkie posady prezentuje Reprezentacya miasta Krakowa.

Kandydatki ubiegające się o każdą z rzeczonych posad, mają wnieść swoje podania zaopatrzone;

1) metrykę urodzenia, 2) patentem nauczycielskim, do szkół wydziałowych z grupy I, lub do szkół pospolitych, 3) tabelą kwalifikacyjną, i 4) wykazem służbowym, za pośrednictwem swych bezpośrednio przełożonych władz, do Rady szkolnej okręgowej miejskiej w Krakowie najdalej do końca października b. r.

Podania spóźnione lub niezaopatrzone w żądane dowody nie znajdą uwzględnienia.

C. k. Rada szkolna okręgowa miejska.

Kraków dnia 10 września 1878.

Doniesienia prywatne.

WINOGRONA z Feslau szczepu włoskiego

(d o k u r a c y i)

poleca handel towarów korzennych

Karola Ballabana

przy ulicy Halickiej pod liczbą 296. (5406 3—18)

L. 13020. (5174 2—3)

Ogłoszenie licytacyi.

Rozpisuje się licytacyę przez oferty na dostawę szpitalowi powszechnemu we Lwowie w r. 1879 następujących przedmiotów z oznaczeniem w przybliżeniu ilości rocznie:

1. Mięsa wołowego	33000	kilogr.
2. Mięsa cielęcego	21000	„
3. Smalcu	1500	„
4. Słoniny	3300	„
5. Mąki pszennej nr. 1, 2, 4,	17000	„
6. Mąki kukurudziannej	1500	„
7. Grysiku pszennego	4000	„
8. Krup krakowskich drobnych, krup hreczanych grubych, jęczmiennych, jaglanych i perłowych	22500	kilogr.
9. Fasoli i grochu żółtego	4000	„
10. Soli	6000	„
11. Ryżu	4400	„
12. Cukru	3000	„
13. Kawy	800	„
14. Bułek czerstwych	2000	„

15. Pieczywo dzienne:

a) bułek pszennych	75	gram.	800	sztuk
b) „ „	40	„	70	„
c) chleba żytniego	850	„	20	„
d) „ „	750	„	65	„
e) „ „	250	„	180	„

16. Cytryn 800 „
17. Wina węgierskiego czerwonego i białego 4500 litrów.
18. Słomy długiej żytniej w okłotach 30000 kilogram.
19. Nafty białej i żółtej 2700 kilogram.
20. Robót szklarskich, podając cenę od metra kwadratowego oszklenia i metra bieżącego okitowania.
21. Naczyń szklanych i glinianych.

Wszystkie przedmioty mają być dostawione w najlepszych gatunkach. Mięso całemi ćwierciami z polędwicami bez kolan i szpondru.

Mięso i pieczywo codziennie w oznaczonych godzinach i ilościach, inne zaś w miarę zażądania w ilościach oznaczonych przez zarząd szpitala.

Bliższych wyjaśnień udzielać będzie zarząd szpitala, gdzie można przejrzeć warunki, na podstawie których kontrakt zawartym zostanie i które po podpisaniu należy dołączyć do oferty.

Oferty opieczętowane i należycie ostemplowane przy dołączeniu wadyum 5% od całej rocznej dostawy składać należy na ręce Dyrekcyi szpitala do dnia 17 października 1878, w dniu zaś następnym, dnia 18 października 1878 o godz. 10 z rana w kancelaryi Dyrekcyi odbędzie się najprzód otwarcie ofert, a potem ustna licytacya.

Do kontraktu wymaganą będzie kaucya w wysokości 10% od całej rocznej dostawy.

We Lwowie dnia 4 września 1878.

Dyrekcya szpitala powszechnego.

K. Śliwiński

udziela lekcyi muzyki fortepianowej w godzinach popołudniowych w domu pod l. 14 ul. Pańska Isze piętro. (5514 1—5)

Poszukuję

uczni a

do księgarni a drugiego do drukarni.

Posiadający język niemiecki otrzymają pierwszeństwo.

Brody.

Jan Rosenheim.

(55 2 1—3)

WYKAZ

Zmian terytoryalnych

w okręgach sądowych i politycznych **Galicyi,**

zarządzonych

z dniem 1 sierpnia 1878,

nabyć można po cenie **15 ct.** w. a.

a z przesyłką pocztową **18 ct.** w. a.

w Ekspedycyi

Gazety Lwowskiej.

Lekarz specyalista

Dr. Briess

w słabościach włosów i skórnych,

leczy wypadanie włosów, wyłysienie, przedwczesne posiwienie, łupież, trędowatość, liszaje, wrzody, brodawki, piegi, plamy z wątroby, tudzież z brzemienności pochodzące, pęcherze na ciele, zaskórniki, świerzbiące i wszelkie inne wrzody i wysypki.

W Wiedniu, Franz-Josefs-Kai Nro 33. 1350. (5233 4—20)

Groszowicki

Portland - Cement

uznany jako najlepszy — poleca

J. Maurycy Diamand

ulica Karola Ludwika, liczba 39

po najniższej cenie

Przy odbiorze większego kwantum stosownie taniej. (5236 3—6)

(5511 1—3) L. 3900.

Ogłoszenie konkursu.

Na mocy upoważnienia Wydziału krajowego z dnia 10 września 1878 l. 45178 rozpisuje się konkurs na posadę lekarza zakładu dla umysłowo chorych na Kulparkowie oddziału kobiet.

Lekarz jest urzędnikiem zakładu.

Ustanowa służby krajowej tudzież §. 4 i 9 uchwały Sejmu z dnia 3 stycznia 1874 stosuje się do niego, o ile statut zakładu uchwalony przez Sejm na dniu 25 maja 1875 nie rozporządza inaczej.

Lekarz obowiązany jest mieszkać w zakładzie. Lakarzowi wolno po za obrębem zakładu wykonywać praktykę lekarską tylko o tyle, o ile jego obowiązkowa służba w zakładzie przez to nie ucierpi, natomiast nie wolno mu zakładać i utrzymywać prywatnych zakładów dla umysłowo chorych lub przyjmować obowiązki lekarskie w podobnych zakładach.

Pobory z posadą lekarza połączone są następujące:

a) płaca roczna 1000 złr. w. a. b) pomieszkanie z opałem c) wikt, d) dodatek pięcioletni 150 złr. w. a.

Kandydat na powyższą posadę powołany, otrzyma nominacyę stałą dopiero po upływie roku i to w tym tylko razie jeżeli w ciągu prowizorycznej służby rocznej, wszelkim warunkom służby odpowie.

Kandydat winien w swojem podaniu zamieścić krótki opis życia, dołączyć metrykę urodzenia i dyplom doktora medycyny, wykazać się z dotychczasowego zatrudnienia, tudzież złożyć dowody z ogólnego i szczegółowego uzdolnienia do posady, o którą się ubiega, nadto wykazać, czy nie jest w jakim stopniu spokrewniony lub spowinowacony z dyrektorem zakładu.

Podania wnosić należy po dzień 10go października 1878 do Dyrekcyi zakładu na Kulparkowie bezpośrednio, lub jeżeli kandydat już obecnie zostaje w służbie publicznej przez swoją władzę przełożoną.

Z Dyrekcyi zakładu umysł. chorych.

Kulparków 17 września 1878.

BURSZTYN

przewyborny.

Zamówione do **Stambułu i Aleksandryi** towary **przewybornego bursztynu,** przepadłe z powodu panującej obecnie na Wschodzie kryzis pieniężnej, za karę konwencyonalną 40 proc. sprzedają się po następujących niskich cenach

Cygarniczki

całe **„z pierwszej jakości bursztynu“,** z piankową przystawką **w eleganckiem etui,** w następującej wielkości:

Nr. 1) 6 centim. długa	dawniej	6	zł.	teraz	1 zł.	50	ct.
„ 2) 7 „ „	„	8	zł.	„	1 zł.	80	ct.
„ 3) 8 „ „	„	10	zł.	„	2 zł.	20	ct.
„ 4) 9 „ „	„	12	zł.	„	2 zł.	60	ct.
„ 5) 10 „ „	„	14	zł.	„	3 zł.	—	ct.

Powyższa długość bez przystawki. Piankowe przystawki przesyła się podług życzenia dla Kuba, cygaretów lub Virginia cygarów.

Skład fabryczny: Wien X Dmapfgasse II.

(4587 7—10)

L 6633 ex 1878. (5488 2- 3)

Ces. król. uprzyw.

kolej Arcyks. Albrechta.

Ogłoszenie.

Za zezwoleniem wysokiego c. k. Ministerstwa handlu wykreśla się z dniem 1. października 1878 artykuł

Cement

z wyjątkowej taryfy l. 4 umieszczonej w naszych obecnie obwiązujących lokalnych taryfach towarowych z dnia 1. października 1876 na stronie 79. Odtąd więc artykuł ten i co do przestrzeni c. k. uprzyw. kolei Arcyksięcia Albrechta zaliczany będzie według jednolitej klasyfikacyi towarów do klasy frachtowej B.

Lwów 15 września 1878.

Dyrekcya ruchu.

(Przedruk nie będzie opłacony.)

kiego, ul. Cza